

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/90/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118215925
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5118215925.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci žalobcu: Z. S., K.: XX.XX.XXXX, O.: S. XXXX/XX, XXX XX Ž., zastúpenej splnomocneným zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Chlapík s. r. o., IČO 47232075, so sídlom: Sládkovičova 167/13, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR, so sídlom: Štúrova 11, 812 85 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie 2.193,01 € s prísl., takto

rozhodol:

Súd nepripúšťa zmenu žaloby spočívajúcu v rozšírení o sumu 607,66 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 607,66 € od 20.06.2018 do zaplatenia.

Súd zastavuje konanie v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 580,99 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20.06.2018 do zaplatenia.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.612,02 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.612,02 € od 20.06.2018 do zaplatenia.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46,80 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa si žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 20.11.2018 uplatnila voči žalovanému nárok na náhradu škody vo výške 2.193,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo žalovanej sumy od 20.06.2018 do zaplatenia, ako náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Uplatnila si trovy konania.

2. Na odôvodnenie žaloby uviedla, že pasívna vecná legitímácia žalovaného je daná podľa § 4 ods. 1/ písm. f) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, podľa ktorého vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1/, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo v správnom konaní.

3. Nárok na náhradu škody si žalobkyňa uplatňuje v zmysle § 3 ods. 1/ písm. a) a § 5 ods. 1/ Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci s tým, že je splnený predpoklad pre existenciu zodpovednosti štátu za škodu, nakoľko došlo k vzniku ujmy nezákonným rozhodnutím v priebehu trestného konania, a to vznesením obvinenia voči žalobkyni ako obvinenej povereným policajtom OO PZ v zmysle Uznesenia OR PZ SR Žilina, Obvodné oddelenie PZ, Bytča č.j. ČVS: ORP-147/BY-ZA-2010 zo dňa 30.03.2010 (následne vedenie trestného stíhania voči poškodenej s podaním obžaloby a neskôr podaním odvolania proti oslobodzujúcemu rozsudku prvostupňového súdu), ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu.

4. Uznesením povereného policajta OO PZ Okresného riaditeľstva PZ Žilina, Obvodné oddelenie PZ Bytča č.j. ČVS:ORP-147/BY-ZA-2010 zo dňa 30.03.2010, podľa § 206 ods. 1/ Tr. por. voči poškodenej ako obvinenej bolo vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1/, ods. 2/písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 07.11.2009 v čase okolo 10.10 hod. počas stretnutia sa so svojimi súrodencami v obývacej miestnosti rodičovského domu č. XXX v obci B. Y., okr. O. pri slovnom konflikte so svojim bratom X. S., s ktorým sa navzájom naťahovali, ku ktorým prišla A. W., z pravej strany Z. S., ktorá, keď ju videla k sebe prichádzať, tak ju jedenkrát nohou z boku kopla do pravého kolena, čím jej spôsobila pomliaždenie kolenného kĺbu vpravo na jeho vonkajšej strane, natiahnutie bočného postranného väzu na vnútornej strane kolenného kĺbu a natiahnutie úponu predného skríženého väzu pravého kolenného kĺbu, ktoré zranenia si podľa znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia a traumatológia Q.. X. I. vyžiadali práceneschopnosť v trvaní 5 týždňov.

5. Dňa 23.12.2010 prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina pod č.j. 3Pv 134/10-9 podal podľa § 234 ods. 1/ Tr. por. na poškodenú (obvinenú) obžalobu pre vyššie uvedený prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1/, ods. 2/ písm. a) Tr. zákona.

6. Okresný súd v Žiline po vykonanom dokazovaní Rozsudkom č.k. 9T/95/2010-650 zo dňa 05.10.2016, (v spojení s Uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 2To/30/2017 -697 zo dňa 07.06.2017), nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.06.2017, obžalovanú Z. S. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby pre skutok uvedený v obžalobe Okresnej prokuratúry v Žiline č.j. 3Pv 134/10-9 zo dňa 23.12.2010, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná - poškodená Z. S. stíhaná. Súd po vykonaní dokazovania konštatoval, že preukázaný skutkový stav veci nemá taký charakter a kvalitu, aby bolo možné bez rozumných pochybností konštatovať, že sa stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu a súčasne by vylučoval iný záver.

7. Po poučení o opravnom prostriedku na hlavnom pojednávaní okresný prokurátor OP Žilina podal proti predmetnému rozsudku OS Žilina odvolanie, ktoré doplnil písomným podaním zo dňa 18.01.2017 s tým, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu z dôvodu, že podľa názoru prokurátora možno prijať záver, že poškodená (obžalovaná) sa skutku vo vzťahu k poškodenej A. W. dopustila tak, ako je uvedené v obžalobnom návrhu a navrhol, aby Krajský súd v Žiline ako odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

8. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd Uznesením č.k. 2To/30/2017-697 zo dňa 07.06.2017 (v spojení s rozsudkom OS Žilina nadobudol právoplatnosť dňa 07.06.2017), odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. zamietol, pretože nezistil dôvodnosť odvolania prokurátora. Odvolací súd sa s napadnutým rozsudkom okresného súdu stotožnil, a preto v podrobnostiach naň odkázal.

9. Vzhľadom na závažnosť obvinení a s tým súvisiace zachovanie práv poškodenej ako obvinenej, poškodená vo vyššie uvedenom prípade splnomocnila k obhajobe a vykonávaniu úkonov obhajoby obhajcu JUDr. Dušana Chlapíka, advokáta, Advokátska kancelária JUDr. Chlapík, s.r.o. so sídlom v Žiline, Sládkovičova 13.

10. V súvislosti s trestným konaním poškodenej vznikla ujma - skutočná škoda spočívajúca v nákladoch na zaplatené trovy obhajoby a náklady na vyhotovenie znaleckého posudku, celkom vo výške 2.193,10 Eur, ktoré trovy obhajoby boli vyčíslené v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (advokátska tarifa) vo vyúčtovaní trov obhajoby JUDr. Chlapíka zo dňa 15.02.2018.

11. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zmysle § 15 ods. 1/ Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci Návrhom zo dňa 27.04.2018 (ktorý GP SR prevzala dňa 30.04.2018) žiadala o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 2.193,10 Eur, ktorý adresovala žalovanému, nakoľko je možné nepochybne a jednoznačne určiť ako orgán konajúci za štát Generálnu prokuratúru SR podľa § 4 ods. 1/ písm. f) cit. zákona, keďže podľa § 4 ods. 1/ písm. a) a b) cit. zákona, je vzhľadom na priebeh trestného konania, t.j. vznesenie obvinenia voči poškodenej (následné podanie obžaloby a neskôr podanie odvolania proti oslobodzujúcemu rozsudku), zo zastupovania štátu vylúčené ministerstvo vnútra a ministerstvo spravodlivosti.

12. Prokurátor má povinnosť dohliadať na zákonnosť celého prípravného konania z úradnej povinnosti, v rámci ktorého môže uznesenie vyšetrovateľa o začatí trestného stíhania zrušiť (a to aj bez podania sťažnosti). Tým, že prokurátor v danej veci po vznesení obvinenia podal obžalobu, dal najavo svoje presvedčenie o dôvodnosti a zákonnosti začatého trestného stíhania voči žalobkyňi a stotožnil sa s tým, že žalobkyňa (v trestnom konaní ako obvinená) sa skutku dopustila, o ktorej obžalobe rozhodol okresný súd tak, že obžalovanú - poškodenú Z. S. podľa § 285 písm. a) Tr.por. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1/, ods. 2/ písm. a) Tr.zák. spod obžaloby oslobodil, čo potvrdil

aj odvolací súd Uznesením č.k. 2To/30/2017-697 zo dňa 07.06.2017, pričom odvolanie prokurátora zamietol.

13. Generálna prokuratúra SR Listom zo dňa 19.06.2018 oznámila poškodenú po preskúmaní predmetného spisového materiálu podľa § 16 ods. 4/ Zákona č. 514/2003 Z.z., že žalobkyňou uplatnený nárok na náhradu škody nebude uspokojený. Podľa názoru žalovaného trestné stíhanie voči žalobkyňi bolo vykonávané na základe zákonne zabezpečených dôkazov, neexistuje nezákonné rozhodnutie orgánov činných v trestnom konaní v zmysle Zákona č. 514/2003 Z.z. a príčinná súvislosť medzi uplatňovanou škodou a nezákonným rozhodnutím, či nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu. Žiadosť žalobkyne bola žalovaným odmietnutá a konanie (o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody) týmto považuje žalovaný za skončené.

14. Žalobkyňa svoj nárok uplatňuje vzhľadom na ustálenú judikatúru a rozhodnutia súdov a poukazuje na Rozsudok NS SR sp. zn. 4 M Cdo 15/2009.

15. Žalobkyňa poukázala aj na rozhodnutie (Rozsudok) NS SR sp. zn. 8Cdo 289/2014 zo dňa 14. októbra 2015, v ktorom súd zaujal záväzné stanovisko:

Ak v trestnom konaní, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením obžalovaného, prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ alebo povereného príslušníka PZ a podal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu, orgánom konajúcim v mene štátu vo veci náhrady škody podľa § 4 ods. 1/písm. j) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení Zákona č. 412/2012 Z.z. je od 1. januára 2013 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Na prípadnú zmenu orgánu konajúceho v mene štátu prihliadne v takomto konaní súd z úradnej povinnosti.

16. Na základe vyššie uvedených skutočností považuje žalobkyňa svoj nárok v celom rozsahu za plne opodstatnený, nakoľko podstata nároku na náhradu škody sa neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania. Ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy obhajoby.

17. Žalobkyňi v súvislosti s trestným konaním, vzhľadom na závažnosť obvinení a s tým súvisiace zachovanie práv ako obvinenej, zakotvené jednak v Ústave SR, ako aj v medzinárodných dohovoroch, vznikla ujma - skutočná škoda spočívajúca v účelne vynaložených nákladoch na zaplatené trovy obhajoby a náklady na vyhotovenie znaleckého posudku, celkovo vo výške 2.193,01 Eur.

18. Na základe tej skutočnosti, že žalovaný nárok žalobkyne na náhradu škody dobrovoľne neuspokojil, žalobkyňa je nútená v zmysle ustanovenia § 16 ods. 4/ Zákona č. 514/2003 Z.z. domáhať sa svojho nároku súdnou cestou.

19. Žalobkyňa si zároveň uplatňuje v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2/ Občianskeho zákonníka v spojitosti s ustanovením § 3 ods. 1/ Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % z uplatnenej škody od 20.06.2018 (v zmysle § 16 ods. 4/ posledná veta Zákona č. 514/2003 Z.z. s poukazom na dátum 19.06.2018 na liste Generálnej prokuratúry SR, ktorým bolo žalobkyňi oznámené, že žalovaný neuspokojí jej nárok) do zaplatenia.

20. V zmysle vyššie uvedených dôvodov sú naplnené predpoklady zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci, ktorými sú: 1. nezákonné rozhodnutie, 2. škoda a 3. príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Žalobkyňa svoj nárok opiera o ustanovenia § 3 ods. 1/, 21, § 4 ods. 1/ písm. f), § 5 ods. 1/, § 6 ods. 1/, 2/, § 15 ods. 1/, 2/, § 16 ods. 1/, 4/, § 17 ods. 1/, § 18 ods. 1/, 2/, 3/ Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, o ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka spolu s ustanovením § 3 ods. 1/ Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

21. Súd mal preukázané tvrdenie žalobkyne o postupe orgánov činných v trestnom konaní a súdov z dôkazov pripojených žalobkyňou k žalobe, a to z Uznesenia OR PZ Žilina, OO PZ Bytča ČVS:ORP-147/ BY-ZA-2010 zo dňa 30.03.2010 (č.l. 5), Obžaloby OP Žilina č.j. 3Pv 134/10-9 zo dňa 23.12.2010 (č.l. 5 rub), Rozsudku OS Žilina č.k. 9T/95/2010-650 zo dňa 05.10.2016 (č.l. 6 rub), Odôvodnenia odvolania OP Žilina zo dňa 18.01.2017 (č.l. 19 rub), Uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 2To/30/2017-697 zo dňa 07.06.2017 (č.l. 21).

22. Žalobkyňa k žalobe pripojila dôkaz - Vyčíslenie trov obhajoby zvoleného obhajcu v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 9T/95/2010, zo dňa 15.02.2018 (č.l. 28), ktorým boli trovy obhajoby vyčíslené v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. nasledovne :

Tarifná odmena za úkon -

r. 2010 : 60,11 Eur + 7,21 Eur režijný paušál, spolu 67,32 Eur

r. 2011 : 61,75 Eur + 7,41 Eur režijný paušál, spolu 69,16 Eur

r. 2012 : 63,58 Eur+ 7,63 Eur režijný paušál, spolu 71,21 Eur

r. 2013 : 65,08 Eur+ 7,81 Eur režijný paušál, spolu 72,89 Eur

r. 2014 : 67,00 Eur + 8,04 Eur režijný paušál, spolu 75,04 Eur

r. 2015 : 69,91 Eur + 8,39 Eur režijný paušál, spolu 78,30 Eur

r. 2016 : 71,50 Eur+ 8,58 Eur režijný paušál, spolu 80,08 Eur

(za každé začaté 2 hodiny)

Úkony:

r. 2010

1. Prevzatie obhajoby, príprava vrátane prvej porady s klientom

2. Výsluchy na OO PZ Bytča

9.6.2010 - výsluch sv. Q. K.

- výsluch obv. Z. S. 67,32 Eur

11.6.2010 - výsluch sv. Q. Q. 67,32 Eur

19.6.2010 - záverečné preštudovanie vyšetrovacieho spisu 67,32 Eur

r. 2011

1. 16.1.2011 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.30-10.30) 69,16 Eur

2. 27.7.2011 Písomný odpor proti trestnému rozkazu 69,16 Eur

3. 26.9.2011 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.30-9.30) 69,16 Eur

r. 2012

1. 16.1.2012 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.30-9.00) 71,21 Eur

2. 3.12.2012 Hlavné pojednávame OS Žilina (8.00-9.30) 71,21 Eur

r. 2013

1. 25.3.2013 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.00-11.20, 2 úkony) 139,41 Eur

2. 24.6.2013 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.00-15.20, 4 úkony)

268,13 Eur

3. 2.9.2013 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.30-11.30, 2 úkony) 139,41 Eur

4. 18.11.2013 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.45-12.45, 2 úkony) 139,41 Eur

r. 2014

1. 24.2.2014 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.30-10.30) 75,04 Eur

2. 10.3.2014 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.30-12.25, 2 úkony) 142,04 Eur

r.2015

1. 2.2.2015 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.30-9.10) 78,30 Eur

r. 2016

1. 3.10.2016 Hlavné pojednávanie OS Žilina (13.00-14.30) 80,08 Eur

2. 5.10.2016 Vyhlásenie rozsudku (1/2 odmeny) 44,33 Eur

3. 30.9.2016 Písomné vyjadrenie k znaleckému posudku č. 46/2016 204,49 Eur

Náklady : Znalečné - znalecký posudok č. 19/2014, Q.. Z.: - 229,29 Eur

Cestovné náklady vyčíslené v zmysle Zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách nasledovne:

Použitie osobné motorové vozidlo Honda Civic ŠPZ G.

Koeficient: 0,183 Eur/km

Priemerná spotreba : 5,3 l/100 km 0,053 x 40 = 2,12

Žilina - Bytča - Žilina (40 km)

9.6.2010 - cena PHM..1,123 Eur/L.(2,12x l,123)+(40 x 0,183)=2,38+7,32 - 9,70 Eur

11.6.2010- cena PHM..1,123 Eur/l..(2,12 x l,123)+(40 x 0,183)= 2,38+7,32 - 9,70 Eur

19.6.2010- cena PHM..1,123 Eur/L.(2,12 x l,123)+(40 x 0,183)= 2,38+7,32 - 9,70 Eur

Cestovné celkom: - 29,10 Eur

Náhrada straty času

cesta Žilina - Bytča - Žilina - 3 cesty - 6 polhodín x 12,02 Eur: - 72,12 Eur

Celkom: 2.193,01 Eur

23. Ďalej žalobkyňa k žalobe pripojila svoj Návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci zo dňa 27.04.2018, ktoré prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu - Advokátskej kancelárie JUDr. Chlapík s.r.o. adresovala Generálnej prokuratúre SR (č.l. 25 rub) a ktorým sa domáhala náhrady škody 2.193,01 eur v zmysle pripojeného vyúčtovania trov obhajoby zo dňa 15.02.2018.

24. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 19.06.2018 k návrhu žalobkyne na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (č.l. 27) súd zistil, že v zmysle predmetného vyjadrenia žalobkyňou uplatnený nárok na náhradu škody, na základe žiadosti žalobkyne doručenej žalovanému dňa 30.04.2018, nebude uspokojený, keďže podľa názoru žalovaného neexistuje nezákonné rozhodnutie orgánov činných v trestnom konaní v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. a príčinná súvislosť medzi zo strany žalobkyne uplatňovanou škodou a nezákonným rozhodnutím. Trestné stíhanie proti žalobkyne bolo vedené legitímne, pričom štátu nie je možné uprieť legitímny záujem na vedení trestného konania proti konkrétnej osobe, ak tu bolo dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu. Žalovaný poukázal na rozhodovaciu činnosť ESLP, ktorú vo viacerých rozhodnutiach výslovne konštatoval, že je daný záujem štátu na riadnom trestnom stíhaní, pokiaľ existuje dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu konkrétnou osobou a štátne orgány majú právo a súčasne povinnosť použiť všetky legálne prostriedky štátnej moci na to, aby sa tieto osoby nepokúšali vyhýbať trestnému stíhaniu a nenarúšali hladký priebeh trestného konania. Skutočnosť, že obvinený (žiadateľ) nebol napokon za svoje konanie postavený pred súd, sama o sebe neznamená, že jeho trestné stíhanie bolo nezákonné alebo od počiatku inak vadné (mutatis mutandis Lavrechov proti ČR, sťažnosť č. 57404/08, rozh. z 20.06.2013).

25. Žalovaný poukázal tiež na nález Ústavného súdu SR z 13.11.2013 sp. zn. II. ÚS 163/2013-50, z ktorého vyplýva, že uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Obdobné stanovisko zaujal aj Ústavný súd Českej republiky nálezom sp. zn. III. ÚS 139/15 zo dňa 19.01.2016.

26. Trestné stíhanie Z. S. bolo vykonávané na základe zákonne zabezpečených dôkazov. Vznesenie obvinenia, ako i ďalšie úkony trestného konania boli vykonávané v súlade so zabezpečenými dôkazmi. Už počas prípravného konania bola vykonaná rekonštrukcia skutku za prítomnosti dotknutých osôb, ako aj znalca Q.. I.. V konaní pred súdom obhajoba zabezpečila nový znalecký posudok Q.. Z., ktorý prezentoval iné medicínske odborné závery, ako boli uvedené v znaleckom posudku vypracovanom v prípravnom konaní MUDr. Trgiňom. Na základe vzniknutých pochybností súd pribral ďalšiu znaleckú organizáciu. Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. O. konštatoval, že nebolo možné jednoznačne označiť, ktorý mechanizmus zranenia poškodenej je pravdepodobnejší.

27. Následne tak prvostupňový súd, ako aj odvolací súd, obžalovanú oslobodil s uplatnením zásady „in dubio pro reo“.

28. Na základe uvedeného Generálna prokuratúra SR konštatovala neexistenciu nezákonného rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. a príčinnej súvislosti medzi uplatňovanou škodou a nezákonným rozhodnutím. Na základe uvedeného bola žiadosť žalobkyne odmietnutá.

29. Žalovaný sa k žalobe vyjadril svojím podaním zo dňa 03.07.2019 (č.l. 51), v ktorom v celom rozsahu poprel dôvodnosť uplatneného nároku, žalobu navrhol zamietnuť, nakoľko žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenia o existencii nezákonného rozhodnutia, od ktorého odvodzuje svoj nárok na náhradu škody, za ktoré označila uznesenie povereného príslušníka OOPZ v Bytči sp. zn. ČVS:ORP-147/BY-ZA-2010 zo dňa 30.03.2010 o vznesení obvinenia voči jej osobe, a to z dôvodu, že uvedené trestné konanie skončilo rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 9T 95/2010 - 650 zo dňa 5.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 2To30/2017 zo dňa 07.06.2017, ktorým bola žalobkyňa spod obžaloby oslobodená.

30. Žalovaný má za to, že neskoršie rozhodnutie o oslobodení obžalovanej spod obžaloby v žiadnom prípade nezakladá záver o tom, že uznesenie o vznesení obvinenia voči jej osobe bolo nezákonné. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

31. Konštrukcia, ktorú uvádza žalobkyňa, t. j. že uznesenie o vznesení obvinenia je nezákonné s poukazom na skutočnosť, že bola spod obžaloby oslobodená, nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. Tento zákon v žiadnom z ustanovení takúto konštrukciu neupravuje a nepriznáva jej status nezákonného rozhodnutia. Žalobkyňa pritom odkazuje výlučne na závery niektorých rozhodnutí Najvyššieho súdu SR opomínajúc skutočnosť, že tieto závery v právnom poriadku Slovenskej republiky nemajú právnu záväznosť, a preto nemôžu byť základom pre uplatnenie nároku, ktorý nemá žiadnu oporu v zákone.

32. Konštrukcia predkladaná žalobkyňou je v rozpore so samotným znením zákona, nakoľko z vyššie citovaného ustanovenia je zrejmé, že tento zákon vymedzuje striktné a jednoznačné, aké rozhodnutie možno považovať za nezákonné. Nezákonným rozhodnutím je iba právoplatné rozhodnutie, ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

33. V právnom poriadku Slovenskej republiky neexistuje zákon, ktorý by za orgán príslušný na zmenu, resp. zrušenie rozhodnutia o vznesení obvinenia orgánu činného v trestnom konaní, určoval súd. Súd teda v tomto prípade nemôže byť príslušným orgánom na zrušenie rozhodnutia o vznesení obvinenia v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a už vôbec nie extenzívnym výkladom tohto zákona, ktorý je vzhľadom na znenie citovaného zákonného ustanovenia vylúčený (je to iba právoplatné rozhodnutie, ktoré bolo zmenené alebo zrušené príslušným orgánom).

34. Extenzívny výklad je o to viac neprípustný, že zákon č. 514/2003 Z. z. stojí na prísnej absolútnej objektívnej zodpovednosti štátu za spôsobenú škodu, preto rozširovanie skutkových podstát, ktoré sú základom pre priznanie nároku na náhradu škody, by bolo zásahom súdnej moci do tvorby práva, ktorá v právnom poriadku Slovenskej republiky nie je zverená súdom, ale zákonodarnej moci. Je vecou zákonodarcu, aby do znenia zákona č. 514/2003 Z. z. pojal právnu úpravu takejto konštrukcie nezákonného rozhodnutia a stanovil jej zákonný rámec. Ak tak zákonodarcu neurobil, nie je dôvod, aby činnosť zákonodarnej moci nahrádzala moc súdna, tzv. extenzívnym výkladom tohto zákona, ktorý predstavuje neprípustný zásah do výkonu právomocí orgánov činných v trestnom konaní.

35. Prípadné rozhodnutie súdu, ktoré by legitimizovalo takúto konštrukciu nezákonného rozhodnutia, by bolo v rozpore so všetkými zásadami trestného práva účinného na území Slovenskej republiky, pretože uznesenie o vznesení obvinenia nepredpokladá istotu, že skutok sa stal a že ho skutočne spáchal obvinený, ale vyjadruje istú mieru pravdepodobnosti o jeho spáchaní touto osobou. Uznesenie o vznesení obvinenia tak nie je nezákonným z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa v neskorších štádiách trestného konania z rôznych dôvodov nepotvrdí (porovnaj II. ÚS 163/2013).

36. Iný záver by nepochybne viedol k popretiu základnej ústavnej zásady o prezumpcii neviny, k popretiu účelu samotného trestného konania, resp. jeho časti, t. j. prípravného konania, ktoré by fakticky stratilo svoj význam a viedlo by k záveru o tom, že stíhať možno len osoby, ktorých vina je v čase vznesenia obvinenia bez akýchkoľvek pochybností preukázaná.

37. Je potrebné zdôrazniť, že akékoľvek spájanie, resp. spoločné posudzovanie dvoch typov rozhodnutí, a to

a/ rozhodnutia o vznesení obvinenia (§ 206 Trestného poriadku) a

b/ rozsudku o vine resp. nevine obvineného (§ 284 a nasl. Trestného poriadku)

v kontexte zákonných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. je neprijateľné a nelogické a nemožno k nemu dospieť ani extenzívnym výkladom tohto zákona.

38. Predpoklady pre vydanie týchto dvoch typov rozhodnutí upravuje Trestný poriadok, ako základná procesná norma trestného práva, ktorá logicky a systematicky nadväzuje na ústavný rámec trestného

konania. Kým rozhodnutie o vznesení obvinenia má svoj základ v prijatí odôvodneného záveru o tom, že trestný čin spáchala určitá osoba (§ 206 ods. 1 Trestného poriadku), ktoré však v žiadnom prípade nemožno stotožniť so záverom o vine tejto osoby, odsudzujúci, resp. oslobodzujúci rozsudok má svoj základ v závere súdu o vine, resp. nevine tejto osoby, a to v prípade uznania viny bez akýchkoľvek pochybností (tento záver môže prijať v zmysle Ústavy SR jedine súd).

39. Z uvedeného teda vyplýva, že na každé z týchto rozhodnutí kladie zákon iné nároky. Kým pri vznesení obvinenia postačuje dôvodné podozrenie o spáchaní trestného činu určitou osobou, pri rozhodnutí o vine musí byť vina obžalovaného preukázaná bez akýchkoľvek pochybností.

40. Orgány činné v trestnom konaní majú zákonnú povinnosť stíhať osobu, ktorá je dôvodne podozrivá zo spáchania trestného činu. Preto pri vznesení obvinenia je prípustná istá miera pochybností o spáchaní tohto skutku obvineným, pričom uvedené je predmetom ďalšieho vyšetrovania, ktoré predstavuje najvýznamnejšiu časť prípravného konania. Zákon predpokladá ako ďalšie štádium trestného konania konanie pred súdom (súdne konanie), v ktorom súd ako jediný Ústavou SR a zákonom zmocnený orgán, rozhodne o vine resp. nevine obvineného.

41. Hoci Najvyšší súd SR v niektorých rozhodnutiach prijal záver o tom, že v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia má oslobodzujúci rozsudok rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť, k čomu dospel tzv. extenzívnym výkladom zákona č. 514/2003 Z. z., s takýmto záverom nie je možné súhlasiť, nakoľko popiera základný účel trestného konania a vytvára neprípustný nátlak súdnej moci na činnosť orgánov činných v trestnom konaní.

42. Sankcionovanie orgánov činných v trestnom konaní civilnými súdmi za ich činnosť, uskutočňovanú na základe a v medziach zákona, je preto neprípustným zásahom do ich právomoci. Podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy SR sudcovia sú pri výkone funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 zákona. S poukazom na vyššie uvedené a tiež s poukazom na citovaný článok Ústavy SR, podľa ktorého rozhodnutia súdov Slovenskej republiky nemajú všeobecnú právnu záväznosť, žalovaný navrhol, aby súd vzal vyššie uvedené do úvahy a nenasledoval bezvýhradne tieto rozhodnutia.

43. Keďže pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným rozhodnutím je potrebné súčasné splnenie troch kumulatívnych podmienok, t. j. existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody a príčinná súvislosť medzi namietaným rozhodnutím a vznikom škody, pričom v tomto prípade nie je splnená základná z podmienok, a to existencia nezákonného rozhodnutia, nie je daný v tejto veci už samotný základ nároku uplatňovaného žalobcom, z ktorého dôvodu navrhol žalovaný žalobu žalobkyne v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť s tým, že k samotnej výške náhrady škody sa bližšie vyjadrí na pojednávaní. Žiadal pripojiť súdny spis sp. zn. 9T 95/2010 a vyšetrovací spis Obvodného oddelenia PZ Bytča ČVS:ORP-147/BY-ZA-2010.

44. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu poukázala vo svojej replike zo dňa 08.10.2019 (č.l. 61) k stanovisku žalovaného, ktorý

- tvrdí, že oslobodzujúci rozsudok v žiadnom prípade nezakladá záver o tom, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo nezákonné, čo nemá oporu v žiadnom ustanovení Zákona č. 514/2003 Z.z.;
- poukazuje, že pokiaľ súdy považujú za nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia, ide o extenzívny neprípustný výklad ustanovenia § 6 ods. 1/ Zákona č. 514/2003 Z.z., a súd preto nemôže byť príslušným orgánom na zrušenie rozhodnutia o vznesení obvinenia;
- uvádza, že uznesenie o vznesení obvinenia nemôže byť nezákonným z dôvodu, že v čase jeho vydania len predpokladá podozrenie, že skutok spáchal obvinený, nejde teda o rozhodnutie o vine, pričom opodstatnenosť podozrenia o vine sa preukáže až v ďalšom štádiu trestného konania;
- tvrdí, že sankcionovanie orgánov činných v trestnom konaní civilným súdom za ich činnosť uskutočňovanú na základe a v medziach zákona, je neprípustným zásahom do ich právomoci;
- argumentuje, že nie je splnená jedna zo základných podmienok nároku na náhradu škody, a to existencia nezákonného rozhodnutia, nie je daný základ nároku žalobcu na náhradu škody, že úprava ustanovení Zákona č. 514/2003 Z.z. vychádza a treba ho vykladať vzhľadom na skutočnosť, že Slovenská republika je v zmysle Ústavy Slovenskej republiky materiálno-právnym štátom, ktorý kladie určitý dôraz na hodnotu spravodlivosti. Pri posudzovaní uplatňovaného práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci sa treba vyhýbať prepiatemu formalizmu a k výkladu relevantných právnych noriem je treba pristupovať s prihliadnutím na ich obsah, materiálno-právny zmysel a účel, ktorý zákonodarca sledoval prijatím Zákona č. 514/2003 Z.z.

45. V zmysle materiálneho právneho štátu, štát zodpovedá podľa § 3 cit. zákona za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, tejto zodpovednosti sa nemožno zbaviť. Podľa § 5 cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

46. Pokiaľ žalovaný namieta, že uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobkyni príslušným policajtom bolo zákonné vzhľadom na to, že išlo len o podozrenie zo spáchania trestného činu, tak súdna prax pri rozhodovaní o nárokoch poškodeného podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. nespochybňovala a ani nespochybňuje, že uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia pre podozrenie zo spáchania trestného činu bolo v čase jeho vydania opodstatnené. Ak sa v priebehu ďalšieho trestného konania preukáže, že obvinený je nevinný a bol spod obžaloby oslobodený, musí sa považovať aj vznesenie obvinenia, opodstatnené v čase jeho vydania, za nezákonné, pretože vzhľadom na oslobodzujúci rozsudok takéto rozhodnutie nemalo byť vydané.

47. Nejde o extenzívny výklad zákona zo strany súdov, ako to tvrdí žalovaná, ale o materiálny a logický výklad práva v zmysle objektívnej zodpovednosti štátu.

48. Tvrdenie žalovanej v súvislosti s rozhodovaním súdov o náhrade škody podľa Zákona č. 514/2003 Z.z., že sankcionovanie orgánov činných v trestnom konaní civilnými súdmi za ich činnosť uskutočňovanú na základe a v medziach zákona je neprípustným zásahom do ich právomoci, považuje žalobkyňa za krajne absurdné.

49. Žalobný návrh žalobkyne sa nezakladá na nesprávnom úradnom postupe orgánu verejnej moci podľa § 3 ods. 1/ písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z., ale na nezákonnom rozhodnutí. Žalobkyňa nespochybňuje, že v rámci jej trestného stíhania pochybili orgány činné v trestnom konaní, resp. že procesné úkony v rámci vyšetrovania boli urobené v rozpore so zákonom stanoveným postupom. Ako je zrejmé zo sporu, žalobný návrh žalobkyne vychádza z nezákonného rozhodnutia, za ktoré sa považuje uznesenie o vznesení obvinenia. Súdny v ustálenej súdnej praxi zastávajú stanovisko, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo v čase jeho vydania síce opodstatnené, avšak vzhľadom na objektívnu zodpovednosť štátu bez ohľadu na zavinenie, ktorej zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť, vzhľadom na výsledok trestného konania a oslobodzujúci rozsudok, za nezákonné rozhodnutie je potrebné považovať vo vzťahu k žalobcovi ako uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia, tak aj úkony a rozhodnutia, ktoré nasledovali voči žalobcovi po vznesení obvinenia.

50. Z toho vyplýva, že celé trestné konanie vedené proti žalobkyni, vrátane podanej obžaloby, bolo nezákonné vzhľadom na oslobodzujúci rozsudok, hoci orgány činné v trestnom konaní neporušili zákonom stanovený procesný postup. To je materiálny, systematický a logický výklad práva.

51. Vzhľadom k zamietavému vyjadreniu žalovanej voči nároku na náhradu škody, orgány činné v trestnom konaní nezavinili vznik škody týmto stíhaním, ktoré bolo od 30.03.2010 do 07.06.2017, kedy bola žalobkyňa spod obžaloby oslobodená. Sedem rokov trval u žalobkyne stav právnej neistoty spojený s ujмами na osobnostných právach vyvolaným trestným stíhaním, do vydania spravodlivého oslobodzujúceho rozsudku.

52. Z vyjadrenia žalovanej o tom, že orgány činné v trestnom konaní konali zákonným postupom a teda nezavinili vznik škody, možno podľa tohto názoru vyvodiť že: škodu zavinil súd, pretože vydal oslobodzujúci rozsudok, alebo škodu si zavinila samotná žalobkyňa, pretože v čase skutku bola v nesprávnom čase na nesprávnom mieste.

53. Orgán verejnej moci, Generálna, prokuratúra SR od začiatku vydania Zákona č. 514/2003 Z.z. popiera svoju príslušnosť k zodpovednosti za škodu súvisiacu s trestným stíhaním. Ako v tomto prípade, tak aj v početných doterajších súdnych sporoch žalovaná permanentne dogmatickým stanoviskom spôsobuje prieťahy súdneho konania na úkor jeho hospodárnosti a včasnosti. Je pozoruhodné, že tento orgán verejnej moci, ktorého základnou činnosťou je dozor nad dodržiavaním zákonnosti, rešpektovaním súdnych rozhodnutí a ich vykonateľnosti, spochybňuje dokonca aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR súvisiace s rozhodovaním vo veciach upravených Zákonom č. 514/2003 Z.z. o rozhodovaní civilných súdov v daných veciach, považuje to za sankcionovanie orgánov činných v trestnom konaní.

54. Z početných súdnych sporov o náhradu škody podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. a vyjadrení Generálnej prokuratúry SR konajúcej v mene štátu je zrejmé, že tento orgán verejnej moci nemá vedomosť, resp. nechce rešpektovať, že Slovenská republika je v zmysle Ústavy Slovenskej republiky materiálnym právnym štátom, z čoho vyplýva, že k výkladu právnych noriem je potrebné pristupovať s prihliadnutím na ich materiálny zmysel a účel.

55. Na pojednávaní konanom dňa 22.05.2020, vykonanom v neprítomnosti žalobkyne, na pojednávaní riadne zastúpenej splnomocneným zástupcom, zotrvala žalobkyňa prostredníctvom svojho zástupcu na žalobou uplatnenom nároku v celom rozsahu.

56. Zástupca žalovaného, po predchádzajúcom konštatovaní súdu, že k súdnemu spisu bol pripojený vyšetrovací spis Obvodného oddelenia PZ Bytča ČVS:ORP-147/BY-ZA-2010 a taktiež spis tunajšieho súdu sp. zn. 9T/95/2010, zotrval na argumentoch uvedených vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 03.07.2019.

57. Aj keď samozrejme spochybňuje právny základ nároku a žalobu žiada zamietnuť, niektoré skutočnosti, ktoré sú uvedené vo vyčíslení trov obhajoby, považuje za nepreukázané a tieto spochybňuje.

58. Naďalej tvrdí, že nárok uplatnený žalobkyňou nemá oporu v zákone č. 514/2003 Z.z. z dôvodu absencie nezákonného rozhodnutia, ktoré by bolo právnym základom pre dôvodnosť uplatneného nároku. V danej veci napokon aj trestný súd síce obžalovanú oslobodil spod obžaloby, ale pritom po preskúmaní obžaloby nerozhodol niektorým zo spôsobov podľa § 241 ods. 1 písm. a/ až f/ Trestného poriadku, ale nariadil pojednávanie, čiže nepriamo potvrdil zákonnosť prípravného konania a rozhodnutie orgánov činných v trestnom konaní.

59. Namíeta z opatrnosti aj správnosť vyúčtovania trov právneho zastúpenia. Predovšetkým skutkovo nerozporuje skutočnosť, že sa obhajca na úkonoch uvedených vo vyčíslení trov trestného konania zúčastnil, avšak s výnimkou úkonov označených ako hlavné pojednávanie zo dňa 16.01.2011 a 26.09.2011, ktoré vo veci neboli vykonané.

60. Úkon označený ako znalečné - znalecký posudok č. 19/2014 Q.. Z. a rovnako cestovné, nie sú podložené žiadnym dôkazom, ktorý by tvoril prílohu žaloby. Nie je preukázané, že za znalecký posudok žalobkyňa zaplatila a že bolo použité motorové vozidlo Honda Civic. Žalobkyňa nepreukázala, že sa zúčastnila pojednávania v dňoch 16.01.2011 a 26.09.2011.

61. Tieto štyri položky z vyúčtovania nie sú preukázané a samotné vyúčtovanie takýmto dôkazom nie je.

62. Čo sa týka ostatných trov konania, tieto považuje za preukázané a nesporné, aj ich výšku, aj ich realizáciu.

63. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol k námietke žalovaného týkajúcej sa vyúčtovania trov obhajoby za úkony právnej služby za účasť na hlavných pojednávaniach dňa 16.01.2011 a 26.09.2011, že tieto úkony právnej služby neboli doteraz zo strany žalovaného spochybňované, pričom tieto údaje boli uvedené aj v návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

64. K namietaným cestovným nákladom uviedol, že bolo vyúčtované cestovné G. - O. - G. v dňoch 09.06., 11.06. a 19.06. - úkony prípravného konania: 09.06. sa uskutočnil výsluch K., S. v O., 11.06. výsluch Q. Q. v O., 19.06.2010 záverečné preštudovanie vyšetrovacieho spisu. Žalovaná teda preukázala, akých úkonov a kedy sa zúčastnila.

65. Súd na pojednávaní stranám uložil povinnosť produkovať v stanovenej lehote k sporným skutočnostiam skutkové tvrdenia, aj s uvedením čísel listov trestného spisu, na ktorých sa nachádzajú zápisnice o pojednávaniach a iné listiny, preukazujúce opodstatnenosť vyúčtovaných úkonov právnej služby, ako i cestovného a pojednávanie odročil.

66. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 22.06.2020 (č.l. 106) sa vyjadrila k jednotlivým námietkam žalovaného vzneseným na pojednávaní k účelnosti vynaložených nákladov žalobkyne:

a) K úkonom dňa 16.01.2011 a dňa 26.09.2011 - Hlavné pojednávanie na OS Žilina uviedla, že po preverení tejto námietky právny zástupca zistil, že tieto úkony boli uplatnené zrejme nedopatrením, nakoľko zápisnice z pojednávania súdu v uvedených termínoch sa v evidencii právneho zástupcu nenachádzajú. Ak sa preukáže, že tieto úkony neboli vykonané, v časti uplatneného nároku, t.j. vo výške 69,16 Eur za úkon, spolu vo výške 138,32 Eur, v tejto časti zoberie žalobu späť.

b) K Znaleckému posudku č. 19/2014 predkladá vyúčtovanie znalečného zo dňa 21.02.2014 vo výške 229,29 Eur, ktoré vyúčtovanie tvorilo aj prílohu Návrhu na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím zo dňa 23.04.2018 doručeného žalovanému. Účelné vynaloženie nákladov na vypracovanie tohto znaleckého posudku je nespochybniteľné v rámci práva obhajoby žalobkyne ako obvinenej v trestnej veci.

c) K námietke žalovaného na neúčelne vynaložené náklady cestovného a náhrady straty času v dňoch 09.06.2010, 11.06.2010 a 19.06.2010 použitím osobného motorového vozidla zn. HONDA Civic ŠPZ: G. na ceste Žilina-Bytča a späť právny zástupca uviedol, že v uvedených dňoch sa zúčastnil na vyšetrovacích úkonoch na OO PZ Bytča za použitia vlastného motorového vozidla zn. HONDA Civic, ako je to uvedené vo vyčíslení týchto nákladov v súlade so Zákonom č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách.

67. K námietke žalovaného na pojednávaní dňa 22.05.2020, že žalobca nepreukázal listinnými dôkazmi použitie osobného motorového vozidla HONDA Civic a nepreukázal, že má nárok na cestovné v tom rozsahu, ako to vo vyčíslení uviedol, právny zástupca žalobkyne poukázal, že žiadnym listinným dôkazom nie je možné preukázať, či na cestu k vyšetrovacím úkonom na OO PZ Bytča bolo, alebo nebolo použité uvedené motorové vozidlo, a ak to žalovaný spochybňuje, bremeno takéhoto tvrdenia spočíva na žalovanom.

68. Právny zástupca predkladá osvedčenie - Technický preukaz, z ktorého vyplýva, že od 18.01.2006 je právny zástupca vlastníkom predmetného osobného motorového vozidla zn. HONDA Civic, ŠPZ: G., ktoré použil na služobné účely k výsluchom na OO PZ Bytča tak, ako to uviedol vo vyčíslení nákladov cestovného.

69. Je na žalovanom, aby zdôvodnil pochybnosti o neúčelnosti použitia tohto vozidla.

70. K podaniu žalobkyňa pripojila vyúčtovanie znalečného v sume 229,29 eur za vykonanie znaleckej činnosti zo dňa 21.02.2014 (č.l. 103), vyhotovené Q. E. Z. za znalecký posudok č. 19/2014, ako i osvedčenie o evidencii vozidla G. (č.l. 104) na preukázanie použitia osobného motorového vozidla na cesty do Bytče zo Žiliny a späť (40 km) v dňoch 09.06.2010, 11.06.2010 a 19.06.2010 za účelom účasti na výsluchoch svedkov Q. K., Z. S. a Q. Q. a záverečného preštudovania vyšetrovacieho spisu.

71. Na pojednávaní konanom dňa 22.07.2020 súd konštatoval, vzhľadom k tomu, že ani jedna zo strán nepoukázala na príslušné dokumenty nachádzajúce sa v trestnom spise, vrátane spisu vyšetrovacieho, že sa súd s trestným spisom oboznámil a v súvislosti s vyúčtovanými úkonmi právnej služby oboznámil na pojednávaní sporové strany s jednotlivými dokumentmi, ktoré obsahujú pripojené spisy, vzťahujúce sa k vyčísleným úkonom právnej služby, keď z vyšetrovacieho spisu k úkonom právnej služby zistil:

- na č.l. 9 - zápisnica o výsluchu obvinenej Z. S., ktorý výsluch trval v čase od 09.25 hod. do 10.25 hod. za prítomnosti obhajcu - vyúčtovaná suma 67,32 €;

- na č.l. 49 - zápisnica o výsluchu svedka Q. K. dňa 09.06.2010 v trvaní od 08.30 hod. do 09.20 hod. za prítomnosti obhajcu - vyúčtovaná suma 67,32 €;

- na č.l. 54 - zápisnica z výsluchu svedka Mgr. Q. Q. zo dňa 11.06.2010 v trvaní od 13.50 hod. do 14.45 hod.;

- na č.l. 167 - záznam o preštudovaní vyšetrovacieho spisu X. P. D. dňa 28.07.2010.

72. Vo vyšetrovacom spise je uvedený dátum preštudovania spisu 28.07.2010, pričom vo vyčíslení trov obhajoby je uvedený tento dátum ako 19.06.2010. Právny zástupca žalobcu k tomu uviedol, že dňa 19.06.2010, ktorý je uvedený vo vyčíslení, zrejme mienil právny zástupca vykonať preštudovanie vyšetrovacieho spisu a pokiaľ toto vykonal 28.07.2010, tento úkon si účtoval len jedenkrát.

73. Zo spisu sp. zn. 9T/95/2010 súd k vyúčtovaným úkonom právnej služby zistil:

Úkony právnej služby v roku 2011

- č.l. 179 - trestný rozkaz zo dňa 12.07.2011

Súd konštatoval, že obhajca si vyúčtoval trovy obhajoby aj za hlavné pojednávanie 16.01.2011 vo výške 69,16 € a je zrejme, že hlavné pojednávanie sa pred vydaním trestného rozkazu nemohlo uskutočniť.

- pod por. č. 2 - písomný odpor zo dňa 27.07.2011 proti trestnému rozkazu (žurnalizovaný na č.l. 182 spisu);

- pod por. č. 3 - 26.09.2011 - hlavné pojednávanie,

- na č.l. 188 trestného spisu je žurnalizované podanie obhajcu vo veci návrhu na určenie nového termínu pojednávania nariadeného na deň 26.09.2011

Úkony právnej služby v roku 2012:

1. 16.01.2012 - hlavné pojednávanie na OS Žilina (zápisnica žurnalizovaná na č.l. 204 spisu), bolo v trvaní od 08.30 hod. do 11.25 hod., žalobca uvádza vo vyčíslení trov obhajoby trvanie pojednávania od 08.30 hod. do 09.00 hod., zo zápisnice vyplýva, že sa na ňom obhajca zúčastnil. Vyúčtované trovy obhajoby - 71,21 €.

2. 03.12.2012 - hlavné pojednávanie OS Žilina malo byť v trvaní 08.00 hod. do 09.30 hod., vyúčtovaná suma 71,21 €; na č.l. 253 trestného spisu je žurnalizovaná žiadosť o určenie nového termínu pojednávania, doručená súdu 16.11.2012, zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 03.12.2012 žurnalizovanej na č.l. 255 vyplýva, že pojednávanie nebolo v trvaní od 08.00 hod. do 09.30 hod., ale od 08.30 hod. do 08.55 hod. a bolo odročené z dôvodu neúčasti obžalovanej na pojednávaní.

Úkony právnej služby z roku 2013:

1. 25.03.2013 - hlavné pojednávanie OS Žilina (od 08.00 - 11.20 hod., 2 úkony), zápisnica o pojednávaní žurnalizovaná na č.l. 259 spisu, pojednávanie trvalo od 08.00 - 12.25 hod., bola vyúčtovaná suma 139,41 € za 2 úkony.

Právny zástupca žalobcu k tomu uviedol, že sa jednalo o dva úkony v zmysle vyhlášky (o jeden úkon v trvaní viac ako dve hodiny) a v tomto prípade by už vzhľadom na čas trvania úkonu mohli byť účtované až tri úkony.

2. 24.06.2013 - hlavné pojednávanie OS Žilina od 08.00 - 15.20 hod. - 4 úkony - zápisnica o pojednávaní žurnalizovaná na č.l. 284 spisu, pojednávanie trvalo v čase od 08.00 do 11.25 hod., nasledovalo prerušenie pojednávania z dôvodu obedňajšej prestávky a regenerácie a pojednávanie pokračovalo od 13.00 hod. do 15.25 hod., vyúčtované 4 úkony v celkovej výške 268,13 €;

3. 02.09.2013 - hlavné pojednávanie OS Žilina od 08.30 - 11.30 hod. - 2 úkony, zápisnica na č.l. 314 spisu zo dňa 02.09.2013;

4. 18.11.2013 - hlavné pojednávanie OS Žilina od 08.45 - 12.45 hod. - 2 úkony, zápisnica žurnalizovaná na č.l. 338 spisu, v zmysle zápisnice trvalo pojednávanie od 08.30 hod. do 12.30 hod., vyúčtované 2 úkony vo výške 139,41 €.

Úkony právnej služby rok 2014:

1. 24.02.2014 - hlavné pojednávanie OS Žilina 08.30 - 10.30 hod. - 75,04 €, zápisnica žurnalizovaná na č.l. 379 spisu, vyúčtovaná suma 75,04 €;

2. 10.03.2014 - hlavné pojednávanie OS Žilina - 08.30 - 12.25 hod. - 2 úkony - 142,04 € - zápisnica žurnalizovaná na č.l. 389 spisu.

Úkony právnej služby rok 2015:

1. 02.02.2015 - hlavné pojednávanie OS Žilina od 08.30 do 09.10 hod. - vyúčtované 78,30 €, zápisnica žurnalizovaná na č.l. 422 spisu;

Úkony právnej služby rok 2016:

1. 03.10.2016 - hlavné pojednávanie OS Žilina od 13.00 hod. do 14.30 hod. - zápisnica žurnalizovaná na č.l. 627 spisu - vyúčtované 80,08 €.

Súd konštatoval, že bolo vykonané aj pojednávanie dňa 06.06.2016 - zápisnica žurnalizovaná na č.l. 610 spisu, za ktoré si právny zástupca žalobkyne nevyúčtoval trovy obhajoby.

2. 05.10.2016 - pojednávanie - vyhlásenie rozsudku (1/2 odmeny - 44,33 € - zápisnica žurnalizovaná na č.l. 640 spisu).

Žalobkyňa si uplatnila aj nárok na vynaložené trovy v súvislosti so znaleckým dokazovaním v trestnom konaní, a to za znalecký posudok č. 19/2014, ktorý zabezpečila žalobkyňa, žurnalizovaný na č.l. 365 spisu.

3. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu za trovy obhajoby za písomné vyjadrenie k znaleckému posudku č. 46/2016 dňa 30.09.2016 (č.l. 442 a nasl. spisu), vyhotovenému v trestnom konaní Inštitútom forenzných medicínskych expertíz, za vyjadrenie ku ktorému si obhajca vyúčtoval sumu 204,49 € (v tejto časti vzala žalobkyňa žalobu späť - poznámka súdu).

74. Po tomto oboznámení podstatného obsahu trestného spisu zo strany súdu právna zástupkyňa žalobcu zotrvala na svojom vyjadrení v podaní zo dňa 22.06.2020, že pokiaľ nebude preukázané vykonanie niektorých úkonov právnej služby, v tejto časti vezme žalobu späť.

75. Ďalej právna zástupkyňa žalobcu uviedla k vyúčtovaným trovám obhajoby vo výške 71,21 € za úkon na hlavnom pojednávaní dňa 03.12.2012 v trvaní od 08.00 hod. do 09.30 hod., ktoré však trvalo len 25 minút, že pokiaľ pojednávanie trvalo len 25 minút, patrí za tento úkon len 1 trov obhajoby.

76. Preto v zostávajúcej časti berie žalobkyňa aj v tomto úkone právnej služby žalobný návrh späť. [V súvislosti s týmto úkonom právnej služby došlo k zníženiu vyčíslenia trov obhajoby zo sumy 71,21 € o sumu 47,68 €, t.j. na sumu 23,53 € (15,90 € + režijný paušál 7,63 €), a to podľa vyúčtovania zo dňa 31.07.2020 (č.l. 34) - poznámka súdu.]

77. Vzhľadom k tomu, že až na pojednávaní boli zistené viaceré vady vo vyčíslení trov obhajoby, a to z dôvodu, že k niektorým úkonom právnej služby nemohlo dôjsť, keďže pojednávania, na ktorých mali byť poskytnuté právne služby, sa neuskutočnili, niektoré pojednávania boli v kratšom trvaní, ako v trvaní tvrdenom, trestný spis neobsahoval ani podanie obhajcu - písomné vyjadrenie k znaleckému posudku č. 46/2016, bolo potrebné, aby zo strany právneho zástupcu žalobkyne bolo v súlade s reálnym vykonaním úkonov právnej služby upravené vyčíslenie trov obhajoby, a aby aj určitým spôsobom bolo žalobkyňou učené späťvzatie žaloby v časti za úkony, za ktoré žalobkyňa nárok nevznikol, súd pojednávanie odročil a uložil právnej zástupkyňi žalobkyne povinnosť súdu predložiť príslušné procesné podanie.

78. Právny zástupca žalobkyne vo svojom podaní zo dňa 31.07.2020, doručenom súdu dňa 03.08.2020 (č.l. 132) označenom ako „Doplnenie žalobného návrhu - vyčíslenie trov obhajoby a cestovného“ k jednotlivým namietaným úkonom zo strany žalovaného uviedol:

- a) Výsluchy M. K., obv. H. S. boli vykonané dňa 09.06.2010 na OO PZ Bytča.
- b) Výsluch M. Q. bol vykonaný dňa 11.06.2010 na OO PZ Bytča.
- c) Dňa 19.07.2010 bola vykonaná rekonštrukcia skutku v rodinnom dome súp.č. XXX v obci B. Y. od 08.55 hod. do 10.45 hod. - ktorý úkon obhajoby nebol v predchádzajúcom vyčíslení uvedený a o ktorý úkon obhajoby rozširuje vyčíslenie.
- d) Záverečné preštudovanie vyšetr. spisu bolo uskutočnené dňa 28.07.2010 na OO PZ Bytča, s ktorými úkonmi vzhľadom na ich konanie mimo sídla advokáta-obhajcu (§ 15 a § 17 ods. 1/ cit.vyhl.) bola vyúčtovaná náhrada za cestovné a stratu času obhajcu, ktoré použitie motorového vozidla bolo preukázané predložením Technického preukazu motorového vozidla zn. HONDA Civic, ŠPZ: G., ktorého vlastníkom je obhajca žalobkyne.
- e) Úkony uvedené dňa 16.01.2011 a 26.09.2011 neboli zo strany obhajcu vykonané, preto ich právny zástupca vo vyčíslení už neuvádza a si ich neuplatňuje.
- f) Úkon dňa 03.12.2012 - účasť obhajcu na hlavnom pojednávaní je vyčíslený len ako 1/4 zákl. sadzby taríf. odmeny (§ 14 ods. 5/ cit.vyhl.), nakoľko pojednávanie bolo odročené bez prejednania veci.
- g) Rozširuje vyčíslenie o úkon vykonaný dňa 06.06.2016 - účasť na hlavnom pojednávaní na OS Žilina v trvaní od 08.30 hod. do 09.30 hod.
- h) Úkon dňa 05.10.2016 - účasť na hlavnom pojednávaní je rovnako vyčíslený len ako 1/4 zákl. sadzby taríf. odmeny (§ 14 ods. 5/ cit. vyhl.), nakoľko na danom pojednávaní bolo vyhlásené rozhodnutie vo veci.
- i) Úkon uvedený na deň 30.09.2016 - písomné vyjadrenie k ZP č. 46/2016 nebol vykonaný, z ktorého dôvodu vo vyčíslení nie je uvedený a ani si ho neuplatňuje.
- j) Rozširuje vyčíslenie o úkon vykonaný dňa 07.06.2017 - účasť na verejnom zasadnutí na KS Žilina (rozhodovanie o odvolaní) v trvaní od 09.10 hod. do 09.40 hod..

79. Na základe vyššie uvedeného a v zmysle predloženého Vyčíslenia trov obhajoby žalobkyne v trestnom konaní sp. zn. 49T/95/2010 (na tomto mieste súd poukazuje na chybu v písaní v podaní právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 31.07.2020, doručenom súdu dňa 03.08.2020, keď namiesto správnej spisovej značky trestného konania 9T/95/2010 sa v podaní uvádza nesprávna spisová značka „49T/95/2010“ - poznámka súdu) si žalobkyňa uplatňuje voči žalovanému vzniknutú ujmu - skutočnú škodu vo výške 2.219,68 Eur, ktorá spočíva v náhrade trov obhajoby vo výške 1.990,39 Eur a nákladov na vypracovanie znaleckého posudku Q.. Z.. 19/2014 vo výške 229,29 Eur, t.j. celkom vo výške 2.219,68 Eur, v zmysle ktorej skutočnosti žalobkyňa rozširuje svoj žalobný návrh a navrhuje, aby súd vydal tento rozsudok:

80. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 2.219,68 Eur titulom náhrady škody, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20.06.2018 do zaplattenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

81. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni trovy konania a trovy právneho zastúpenia v rozsahu 100% na účet právneho zástupcu žalobkyne Advokátska kancelária JUDr. Dušan Chlapík s.r.o. so sídlom G., W. XX, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

82. Právny zástupca žalobcu zároveň k podaniu zo dňa 31.07.2020 pripojil nasledovné vyčíslenie trov obhajoby žalobkyne (č.l. 134), č. spisu advokáta: 019/2010, v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 49T/95/2010, o ktorom uviedol, že je vyhotovené po nahliadnutí do trestného spisu sp. zn. 49T/95/2010, v súlade so skutočne a účelne vykonanými úkonmi obhajoby v trestnom konaní a vyčíslené v zmysle Vyhlášky MS SR Č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov, vrátane náhrady cestovného a náhrady straty času:

Vyčíslenie náhrady trov konania - obhajoby:

číslo spisu advokáta Vec. súd, číslo súdneho spisu

Obž. Z. S., nar. XX.XX.XXXX

019/2010 Okresný súd Žilina sp.zn, 49T/95/2010

pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1/, 21 písm. a) Tr.zák.

Odmena advokáta (základná tarifná odmena):

odmena účtovaná podľa Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v zmysle § 1 ods. 4/, § 12 ods. 3/písm. a) účinnej do 30.06.2013 a od 01.07.2013, pričom zákl. sadzba tarifnej odmeny predstavuje 1/12 výpočít základu v príslušnom roku a od 01.07.2013 v zmysle § 1 ods 4/ cit. vyhl. ,...,ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu VZ) + režijný paušál v prísl. roku

Dátum Úkony v zmysle Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. účinnej do 30.06.2013 € (EUR)

27.04.2010 Prevzatie a príprava obhajoby, vrátane prvej porady s klientom 60,11

2J 09.06.2010 OO PZ Bytča - účasť na výsluchu svedka Q. K. od 08.30 hod. do 09.20 hod. (50 min.) -

OO PZ Bytča - účasť na výsluchu obv. Z. S. od 09.25 hod. do 10.25 hod. (1 hod.) = 1 úkon 60,11

3./ 11.06.2010 OO PZ Bytča - účasť na výsluchu svedka Q.. M. Q. od 13.50 hod. do 14.45 hod. (55min) = 1 úkon 60,11

4./ 19.07.2010 B. Y. Rodinný dom súp.č. XXX - účasť na rekonštrukcii od 08.55 hod. do 10.45 hod. (1h.50min.)= 1 úkon 60,11

5.1 28.07.2010 OO PZ Bytča - účasť na záverečnom preštudovaní vyšetř. spisu od 09.00 hod. do 09.30-hod.(30min.) = 1 úkon 60,11

6./ 27.07.2011 Písomný odpor proti Trestnému rozkazu OS Žilina č.k. 9T/95/2010 zo dňa 12.07.2011 61,75

7.1 16.01.2012 OS Žilina - účasť na hlavnom pojednávaní od 08.30 hod. do 11.25 hod. (2h.55min.) = 2 úkony á 63,58 Eur 127,16

8./ 03.12.2012 OS Žilina - účasť na hlavnom pojednávaní od 08.30 hod. do 08.55 hod. (25min.) - odročené bez pojednávania = v zmysle § 14 ods. 51 písm. b) cit.vyhl. -1/4 zákl.sadzby tarif,odmeny 63,58 Eur = 15,90 Eur 15,90

9./ 25.03.2013 OS Žilina - účasť na hlavnom pojednávaní od 08.00 hod. do 12,25 hod.(4h.25min.) = 2 úkony á 65,08 Eur 130,16

10./ 24.06.2013 OS Žilina - účasť na hlavnom pojednávaní od 08.00 hod. do 11.25 hod. (3h.25min.), následne od 13.00 hod. do 15.25 hod.(2h.25min.) = 4 úkony á 65,08 Eur 260,32

Úkony v zmysle Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. účinnej od 01.07.2013

11/ 02.09.2013 OS Žilina - účasť na hlavnom pojednávaní od 08.30 hod. do 12.30 hod. (4h.) = 2 úkony á 57,95 Eur 115,90

12./ 11.11.2013 OS Žilina - účasť na hlavnom pojednávaní od 08.30 hod. do 12.30 hod. (4h.) = 2 úkony á 57,95 Eur 115,90

13./ 18.11.2013 OS Žilina - účasť na hlavnom pojednávaní od 08.45 hod. do 12.45 hod. (4h.) = 2 úkony á 57,95 Eur 115,90

14./ 24.02.2014 OS Žilina - účasť na hlavnom pojednávaní od 08,30 hod. do 10.30 hod. (2h.) = 1 úkon 60,11

15./ 10.03.2014 OS Žilina - účasť na hlavnom pojednávaní od 08.30 hod. do 12.25 hod. (3h.55min.) = 2 úkony á 60,11 Eur 120,22

16./ 02.02.2015 OS Žilina - účasť na hlavnom pojednávaní od 08,30 hod. do 09,10 hod. (40min.) = 1 úkon 61,75

17./ 06.06.2016 OS Žilina - účasť na hlavnom pojednávaní od 08.30 hod. do 09,30 hod. (1h.) = 1 úkon 63,58

18./ 03.10.2016 OS Žilina - účasť na hlavnom pojednávaní od 13.00 hod. do 14.30 hod. (th.30 min.) = 1 úkon 63,58

19./ 05.10.2016 OS Žilina - účasť na hlavnom pojednávaní od 08.25 hod. do 8.35 hod. (10 min.) - vyhlásenie rozsudku vo veci = v zmysle § 14 ods. 51 písm. b) cit. vyhl. - V* zákl. sadzby tarif. odmeny 63,58 Eur = 15,90 Eur 15,90

20./ 07.06.2017 KS Žilina - účasť na verejnom zasadnutí (rozh. o odvolaní) od 09.10 hod. do 09.40 hod: (30min.) = 1 úkon 65,08

Odmena advokáta spolu (bez režijných paušálov) 1.693,76

5 x režijný paušál r. 2010 7,21 Eur (za úkony vykonané v roku 2010) 36,05

1 X režijný paušál r. 2011 7,41 Eur (za úkony vykonané v roku 2011) 7,41

2 x režijný paušál r. 2012 7,63 Eur (za úkony vykonané v roku 2012) 15,26

5 x režijný paušál r. 2013 7,81 Eur (za úkony vykonané v roku 2013) 39,05

2 x režijný paušál r. 2014 8,04Eur (za úkony vykonané v roku 2014) 16,08

1 X režijný paušál r. 2015 8,39 Eur (za úkony vykonané v roku 2015) 8,39

3 X režijný paušál r. 2016 8,58 Eur (za úkony vykonané v roku 2016) 25,74

1 x režijný paušál r. 2017 8,84 Eur (za úkony vykonané v roku 2017) 8,84

Režijný paušál spolu: 156,82

Odmena advokáta a režijné paušály spolu 1.850,58

Náhrada cestovného (základná náhrada + spotrebované pohony, hmoty) § 15 písm. a) adv. tarify

Cesta vykonaná dňa Cesfa od - do Počet km Výpočet náhrady náhrada

09.06.2010 Žilina - Bytča a späť 20 km x 2 = 40 km

osobným motorovým vozidlom HONDA CIVIC ŠPZ: G.-XXXCO, koeficient 0,183 Eur/km priem.spotr. 5,31/100 km = 0,053 x 40 km = 2,12 Cena PHM 1,123 Eur/l = (2,12 x 1,123) + (40 x 0,183) = 2,38 + 7,32 = 9,70 Eur 9,70

11.06.2010 Žilina - Bytča a späť = 20 km x 2 = 40 km Cena PHM 1,123 Eur/l = (2,12 x 1,123) + (40 x 0,183) = 2,38 + 7,32 = 9,70 Eur 9,70

19.07.2010 Žilina - Veľké Rovné a späť = 30 km x 2 = 60 km priem.spotr. 5,31/100 km = 0,053 x 60 km = 3,18 Cena PHM 1,123 Eur/l = (3,18 x 1,123) + (60 x 0,183) = 3,57 + 10,98 = 14,55 Eur 14,55

28.07.2010 Žilina - Bytča a späť = 20 km x 2 = 40 km Cena PHM 1,123 Eur/l = (2,12 x 1,123) + (40x0,183) = 2,38+7,32 = 9,70 Eur' 9,70

Náhrada cestovného za vykonané cesty spolu 43,65

Náhrada za stratu času (čas strávený cestou do miesta pojednávania a späť - § 17 adv. tarify)

dátum dôvod straty času - popis počet začat. polhodín náhrada aj za začatú polhodinu 1/60 VZ náhrada

09.06.2010 Žilina - Bytča a späť (20min. x 2) 2 12,02 Eur 24,04

11.06.2010 Žilina - Bytča a späť (20min. x 2) 2 12,02 Eur 24,04

19.07.2010 Žilina - Veľké Rovné a späť (30min. x 2) 2 12,02 Eur 24,04

28.07.2010 Žilina - Bytča a späť (20min. x 2) 2 12,02 Eur 24,04

Náhrady stratu času spolu 96,16

Odmena advokáta + režijný paušál 1.850,58 Eur

Náhrada cestovného 43,65 Eur

Náhrada straty času 96,16 Eur

Trovy právneho zastúpenia - obhajoby 1.990,39 Eur

Náklady na vypracovanie Znaleckého posudku Q.. Z. č. 19/2014 229,29 Eur

Spolu: 2.219,68 Eur

83. Právny zástupca žalobkyne v podaní zo dňa 14.08.2020 (č.l. 149 a 150) v zmysle svojho podania zo dňa 31.07.2020 súdu predložil doklady o úhrade trov zo strany žalobkyne v prospech obhajcu, a to:

- potvrdenie zo dňa 16.08.2017 o úhrade zálohy 1.000 Eur,
- príjmový pokladničný doklad zo dňa 05.03.2018 o úhrade doplatku trov obhajoby vo výške 1.193,01 Eur,
- ústrižok poštovej poukážky zo dňa 06.08.2020 o doplatku trov obhajoby vo výške 26,67 Eur v zmysle dodatočného vyčíslenia trov obhajoby (po nahliadnutí do trestného spisu),
a to v celkovej výške 2.219,68 Eur.

84. V ďalšom podaní zo dňa 18.09.2020 doručenom súdu dňa 21.09.2020 (č.l. 162) právny zástupca žalobkyne uviedol, že žalobkyňa plne zotráva na nároku uplatnenom v zmysle Doplňenia žalobného nároku zo dňa 03.08.2020 a uplatňuje si voči žalovanému nárok vo výške 2.219,68 € s prísl. a čo sa týka späťvzatia časti žalovaného nároku, navrhuje, aby súd na toto neprihliadal, nakoľko na pojednávaní dňa 22.07.2020 bolo konštatované, že, ak sa žalovaným namietané úkony preukážu ako nevykonané, resp. vykonané v inom (menšom) rozsahu, ako vyplýva z pôvodného žalobného návrhu, v tejto časti žalobkyňa zoberie žalobný návrh späť, ktorý rozsah dostatočne vyčíslil právny zástupca žalobkyne podaním zo dňa 03.08.2020.

85. Žalovaný sa vyjadril k podaniam právneho zástupcu žalobcu svojimi podaniami zo dňa 14.08.2020 a 05.10.2020, v ktorých poukázal na ust. § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. s tým, že poškodený môže požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný, z čoho vyplýva, že žalobca môže požadovať v rámci tohto konania len náhradu škody v rozsahu, v akom bola predbežne prerokovaná, nie nad jej rámec, a to aj v prípade, ak náhrada trov právneho zastúpenia v pôvodnom konaní bola nesprávne vyčíslená. Žalovaný navrhol, aby súd nepripustil zmenu žaloby, ktorú navrhol právny zástupca žalobkyne v znení, aby žalovaný zaplatil žalobkyňi istinu vo výške 2.219,68 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20.06.2018 do zaplatenia, Zároveň žalovaný navrhol, aby súd v časti, v ktorej vzal žalobca žalobu späť, konanie zastavil.

86. Právny zástupca žalobkyne vo svojom podaní zo dňa 17.09.2021 (č.l. 198) k námietke žalovaného, že časť uplatneného nároku nebola predbežne prerokovaná s na to oprávneným orgánom, poukázal, že k návrhu na predbežné prerokovanie náhrady škody žalobkyne zo dňa 27.04.2018 žalovaná Listom zo dňa 19.06.2018 oznámila, že trestné stíhanie voči žalobkyňi považuje za zákonné, z ktorého dôvodu žiadosť žalobkyne odložila s tým, že konanie o predbežnom prejednaní nároku na náhradu škody týmto považuje za skončené.

87. Ďalším Listom zo dňa 03.07.2018 žalovaná opätovne odmietla nárok žalobkyne s tým, že k náhrade škody sa vyjadrí na pojednávaní súdu.

88. Z uvedených podaní je zrejmé, že žalovaná odmietla v dvoch svojich podaniach žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody ako vecne neopodstatnenú a s výškou náhrady škody sa v rámci predbežného posudzovania žiadosti nezaoberala.

89. Na výzvu súdu zo dňa 29.09.2021 (č.l. 211) adresovanú právnomu zástupcovi žalobkyne za účelom oznámenia,

- či berie žalobkyňa žalobu v nejakej časti späť, ak áno, konkretizovania, v akej časti (aj s poukazom na tvrdenie žalobkyne uvedené v podaní zo dňa 18.09.2020, v ktorom navrhuje, aby súd na späťvzatie žalobného návrhu - zrejme učeného na pojednávaní - neprihliadal);

- či žalobu v nejakej časti mení (uplatnením si nároku za ďalšie úkony právnej služby), ak áno, konkretizovania, v akej časti,

na ktoré vyjadrenie súd žalobkyňu vyzval z dôvodu, že vo vyúčtovaní zo dňa 31.07.2020 nie sú uvedené 4 úkony právnej služby, ktoré uvádza žalobkyňa vo vyčíslení trov obhajoby zo dňa 15.02.2018, ale navyše je uvedených 5 úkonov právnej služby, ktoré nie sú uvedené vo vyčíslení trov obhajoby zo dňa 15.02.2018,

reagoval právny zástupca žalobkyne svojím podaním doručeným súdu elektronicky v ten istý deň, v ktorom uviedol, že:

a) boli nad rámec vyúčtované úkony dňa 16.01.2011 a dňa 26.09.2011;

b) dňa 30.09.2016 - vyjadrenie k znaleckému posudku, ktoré úkony neboli vykonané a preto si ich v rámci nového vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 neuplatňuje;

c) dňa 19.06.2010 - záverečné preštudovanie - bol omylom uvedený nesprávny dátum, ktorý je v novom vyčíslení uvedený správne ako deň 28.07.2010;

d) úkony dňa 03.12.2012 a dňa 05.10.2016 boli vyúčtované v nesprávnej výške a v novom vyčíslení sú uplatnené už len v správnej výške 1 odmeny.

90. Naproti tomu v rámci nového vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 boli doučtované úkony právnej služby, ktoré neboli omylom uvedené v pôvodnom vyčíslení, a to:

a) dňa 19.07.2010 - rekonštrukcia skutku v obci Veľké Rovné + cestovné + strata času;

b) dňa 28.07.2010 - bol opravený dátum - záverečné preštudovanie spisu OO PZ Bytča + cestovné + strata času;

c) dňa 11.11.2013 - účasť na hlavnom pojednávaní;

d) dňa 06.06.2016 - účasť na hlavnom pojednávaní;

e) dňa 07.07.2017 - účasť na verejnom zasadnutí na KS Žilina,

o ktoré úkony právnej služby bolo rozšírené vyčíslenie zo dňa 31.07.2020.

91. Na pojednávaní konanom dňa 01.10.2021 vykonanom v neprítomnosti žalobkyne, na pojednávaní riadne zastúpenej právnym zástupcom, súd konštatoval porovnaním dvoch vyčíslení úkonov právnej služby zo dňa 15.02.2018 (trovy obhajoby vyčíslené vo výške 2.193,01 eur) a zo dňa 13.07.2020 (trovy obhajoby vyčíslené vo výške 2.219,68 eur), že žalobkyňa sa v porovnaní s pôvodným vyčíslením domáha voči žalovanému zaplatať len sumy 1.612,02 eur (spolu s úrokom z omeškania), teda už sa nedomáha sumy 580,99 eur za úkony uvedené vo vyčíslení zo dňa 15.02.2018, ale navyše sa podľa vyčíslenia zo dňa 13.07.2020 domáha zaplatať sumy 607,66 eur ($1.612,02 + 607,66 = 2.219,68$).

92. K uplatnenému nároku na úrok z omeškania vo výške 5,05 %, keďže zákonný limit úroku z omeškania bol v čase vzniku omeškania dňa 20.06.2018 len 5,00 %, právny zástupca žalobcu uviedol, že rozhodnutie o úroku z omeškania ponecháva na úvahu súdu a žalobkyňa preukázala vyčíslením pripojeným k podaniu zo dňa 13.07.2020, v akej časti si uplatňuje nárok, v akej časti berie žalobu späť a v akej časti žalobu rozširuje.

93. Právny zástupca žalobkyne v rámci záverečnej reči uviedol, že žalobný návrh uplatnený vo výške 2.219,68 € s príslušenstvom považuje za dôvodný a preukázaný. V priebehu konania došlo síce k niektorým dielčím úpravám, pokiaľ ide o vykonané úkony, kde v jednej časti bolo potrebné časť žalobného návrhu zmeniť a v druhej zvýšiť tak, ako to dokumentoval a vysvetlil v doterajších podaniach. Pokiaľ ide o námietku protistrany k úprave vyčíslených trov konania, že takáto úprava nebola predmetom žiadosti a návrhu na predbežné prejednanie, zákon vyžaduje, aby nárok na náhradu škody bol uplatnený od príslušného zodpovedného orgánu. Žalobkyňa si riadne uplatnila u žalovaného nárok, ku ktorému sa žalovaný vyjadril tak, že ho považuje za nezákonný, z toho dôvodu žiadosť žalobkyne odložil a konanie o predbežnom prejednaní nároku na náhradu škody týmto považoval za absolútne skončené. U žalovaného sa teda skončilo prerokovanie bez ohľadu na výšku uplatnenej škody s tým, že sa žalovaný viac nebude touto vecou zaoberať. Až potom o dva roky na pojednávaní sa žalovaný začal vyjadrovať k účelnosti nákladov. Uplatnená výška náhrady škody môže byť modifikovaná a žalobkyňa oprávnené disponovala svojím návrhom, keď upravila niekde nesprávne vyčíslené sumy atď., teda dospela v konečnej fáze k úplnému a objektívnemu vyčísleniu trov konania. Tvrdenie žalovaného, že tieto zmeny žaloby neboli uvedené v žalobe, je irelevantné. Navrhuje preto žalobe vyhovieť a priznať žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

94. Zástupkyňa žalovaného v rámci záverečnej reči navrhla žalobu zamietnuť v celom rozsahu, a to z dôvodov, ako boli uvedené vo vyjadrení prokuratúry zo dňa 03.07.2019, ako aj z dôvodov uvedených na pojednávaní 22.05.2020. V prípade, ak by súd vyhodnotil, že žaloba je dôvodná, navrhuje, aby súd priznal žalobcovi nárok na náhradu škody iba vo výške riadne preukázanej ako účelne vynaloženej a súčasne, ako bola riadne prerokovaná v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. a aby vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

95. Zákonné ustanovenia:

Podľa článku 46 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky:

Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

Podľa čl. 36 ods. 3 a 4 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza LISTINA ZÁKLADNÝCH PRÁV A SLOBÔD ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky:

Každý má právo na náhradu škody, ktorú mu spôsobilo nezákonné rozhodnutie súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávny úradný postup.

Podmienky a podrobnosti upravuje zákon..

Podľa ust. § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej aj cit. zák.) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods.1 písm. f) zák. č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa ust. § 5 ods. 1 cit. zák. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ust. § 6 ods. 1 cit. zák. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa ods. 3 cit. zák. ustanovenia ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

Podľa ust. § 8 ods. 6 písm. a) cit. zákona právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama.

Podľa ust. § 15 ods. 1 cit. zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ust. § 16 ods. 1 cit. zák. zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa

poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa ust. § 16 ods. 4 cit. zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa ust. § 17 ods. 1 cit. zák. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ust. § 18 ods. 1 cit. zák. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa ust. § 18 ods. 3 cit. zák. súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 15 Vyhlášky č 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb:

Advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,

b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods. 1 a 4 Vyhlášky č 655/2004 Z.z.:

(1) Advokát sa môže dohodnúť s klientom na druhu a výške niektorých hotových výdavkov, ktorých vynaloženie sa predpokladá v súvislosti s poskytovaním právnych služieb.

(4) Na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, 5) ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Pod poznámkou č. 5 pri § 16 ods. 4 je uvedený odkaz na zákon č. zákon č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách.

Podľa § 17 ods. 1 Vyhlášky č 655/2004 Z.z. :

Pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

96. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd rozsudkom rozhodol tak, že:

- nepripustil zmenu žaloby spočívajúcu v rozšírení o sumu 607,66 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 607,66 € od 20.06.2018 do zaplatenia.
- konanie v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 580,99 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20.06.2018 do zaplatenia zastavil;
- žalobe v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 1.612,02 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.612,02 € od 20.06.2018 do zaplatenia vyhovel;
- vo zvyšnej časti žalobu dopĺňacím rozsudkom zamietol.

97. Zákon č. 514/2003 Z.z. upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci a zodpovednosť obce a vyššieho územného celku za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy. Pod výkonom verejnej moci sa rozumie rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je objektívna (bez zreteľa na zavinenie), nemožno sa jej zbaviť. Vzniká za predpokladu, že bola spôsobená orgánmi verejnej moci za podmienok ustanovených zákonom a pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo nesprávnym úradným postupom.

98. Právo na náhradu škody majú tí, ktorí boli stranami tohto konania a boli poškodení nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je objektívnou, existuje teda bez ohľadu na zavinenie a nemožno sa jej zbaviť. Je založená na súčasnom splnení troch podmienok: 1. existencii nezákonného rozhodnutia štátneho orgánu, resp. nesprávneho úradného postupu; 2. vzniku škody; 3. príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

99. Prvým z predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu je teda existencia nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu. Tento predpoklad je splnený s poukazom na ust. § 6 ods. 1 cit. zákona, ak bolo príslušné rozhodnutie zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, alebo ak došlo k nesprávnemu úradnému postupom.

100. Žalobkyňa sa v konaní domáhala náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím - uznesením o vznesení obvinenia vydaným OO PZ Okresného riaditeľstva PZ Žilina, Obvodným oddelením PZ Bytča č.j. ČVS:ORP-147/BY-ZA-2010 zo dňa 30.03.2010, ktorým bolo žalobkyni vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1/, ods. 2/písm. c) Trestného zákona a začaté trestné stíhanie.

101. Súd mal preukázané, že žalobkyňa sa prostredníctvom právneho zástupcu obrátila so žiadosťou zo dňa 27.04.2018 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánov činných v trestnom konaní na Generálnu prokuratúru SR. Generálna prokuratúra SR oznámila právnenému zástupcovi listom zo dňa 19.06.2018, že uznesenie o stíhaní žalobcu nemožno považovať za nezákonné, a preto žiadosti žalobkyne o náhradu škody nevyhovie.

102. V konaní nebolo sporné, s poukazom na zhodné tvrdenia strán a skutkový stav týkajúci sa trestného konania, vyplývajúci z pripojených spisov Obvodného oddelenia PZ Bytča ČVS:ORP-147/BY-ZA-2010 a súdneho spisu sp. zn. 9T 95/2010, že

- uznesením povereného policajta OO PZ Okresného riaditeľstva PZ Žilina, Obvodného oddelenia PZ Bytča č.j. ČVS:ORP-147/BY-ZA-2010 zo dňa 30.03.2010 bolo podľa § 206 ods. 1/ Tr. por. voči

poškodenej Z. S. ako obvinenej vznesené obvinenie a začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1/, ods. 2/písm. c) Trestného zákona;
- dňa 23.12.2010 prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina pod č.j. 3Pv 134/10-9 podal podľa § 234 ods. 1/ Tr. por. na poškodenú (obvinenú) obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1/, ods. 2/ písm. a) Trestného zákona;
- že rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 9T/95/2010-650 zo dňa 05.10.2016, (ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.06.2017 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 2To/30/2017 - 697 zo dňa 07.06.2017), bola obžalovaná podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodená spod obžaloby pre skutok uvedený v obžalobe Okresnej prokuratúry v Žiline č.j. 3Pv 134/10-9 zo dňa 23.12.2010, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola obžalovaná - poškodená stíhaná;
- že proti uvedenému rozsudku súdu podal prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré doplnil písomným podaním zo dňa 18.01.2017;
- a že uznesením Krajského súdu Žilina č.k. 2To/30/2017-697 zo dňa 07.06.2017 bolo odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté, pretože súd nezistil dôvodnosť odvolania prokurátora.

103. Sporným primárne bolo, či bol daný základný predpoklad zodpovednosti za škodu žalovaného, t.j. existencia nezákonného rozhodnutia, vzhľadom na obranu žalovaného, ktorý spochybnil existenciu základnej podmienky pre vznik zodpovednosti za škodu, a to nezákonného rozhodnutia, čím podľa názoru žalovaného nie je daný základ nároku, ako to žalovaný podrobne vyargumentoval vo svojom vyjadrení k žalobe (oboznámenom v odsekoch 29 - 43 tohto rozsudku).

104. Súd uvádza k tvrdeniu žalovaného o striktnom vymedzení zodpovednosti za škodu v zákone č. 514/2003 Z.z. a k ďalšej obrannej argumentácii žalovaného:

- o neprípustnosti extenzívneho výkladu zákona č. 514/2003 Z.z., keď rozšírenie skutkových podstát by bolo zásahom súdnej moci do tvorby práva, ktorá v právnom poriadku Slovenskej republiky nie je zverená súdom, ale zákonodarnej moci
- že pokiaľ zákonodarcu do znenia zákona č. 514/2003 Z. z. nepojal právnu úpravu zodpovednosti za škodu, čo sa týka uznesenia o vznesení obvinenia, pre prípad rozhodnutia o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, že nie je dôvod, aby činnosť zákonodarnej moci nahrádzala moc súdna extenzívnym výkladom tohto zákona, ktorý predstavuje neprípustný zásah do výkonu právomocí orgánov činných v trestnom konaní,
nasledovné:

105. Pôsobenie jednotlivých druhov orgánov štátnej moci vyplýva z teórie trojdelenia štátnej moci na moc zákonodarnú, výkonnú a súdnu.

106. ... jeden z autorov teórie delby moci Charles de Secondant Montesquieu v III. kapitole jedenástej knihy známeho diela Duch zákonov uvažuje: „Odveká skúsenosť ukazuje, že každý človek, ktorý vlastní moc, má sklon zneužívať ju, pokračuje, kým nenarazí na určité hranice... Aby nikto nemohol moc zneužívať, treba vytvoriť taký systém, aby sa jedna i druhá moc navzájom obmedzovali" ... Na inom mieste tohto diela Montesquieu napísal: „Keď sa chceli panovníci stať despoticnými vládcami, začali tým, že vo svojej osobe spojili všetky úrady." Delba moci - personálne a inštitucionálne oddelenie jednotlivých základných mocí v štáte, patrí preto oddávna k zárukám proti koncentrácii v rukách jednotlivca.

107. Podstatou teórie delby moci je zabezpečenie rovnováhy všetkých troch mocí. Iba vtedy, keď žiadna z mocí nemá dominantné postavenie, sa moci môžu účinne vzájomne kontrolovať, brzdiť svoju rozpínanosť. Zásadu rovnováhy mocí a vzájomných brzd medzi nimi však dopracovali až (hore uvedení) teoretici americkej ústavy v známych Listoch federalistov. Predpokladom uplatnenia tejto zásady sú Lockom a Montesquieuom rozpracované zásady už spomenutej oddelenosti zákonodarnej, výkonnej a súdnej moci, ich nezávislosti, vzájomnej nezodpovednosti a nezlučiteľnosti (inkompatibility). (Ottová Eva: Teória práva. 2. doplnené a prepracované vydanie. HEURÉKA 2006, s. 74, 76)

108. Súd poukazuje, že v zmysle trojdelenia štátnej moci a jej uplatňovania v praxi v pomeroch SR súdy síce nemôžu prijímať všeobecne záväzné právne predpisy, čo ale neznamená, že nemôžu právo

dotvárať v prípade, ak je zákonná úprava nedostatočná, alebo keď sa v nej vyskytuje medzera. V prípade dotvárania práva súdom v rámci sudcovskej tvorby práva sa teda nejedná o zasahovanie súdnej moci do moci zákonodarnej, ale o vyplňanie medzier v právnych predpisoch alebo v prípade, ak zákonná úprava absentuje. Jedná sa o vývojový proces pri rozhodovaní súdov reagujúci na zmenené spoločenské podmienky, ktoré sa doposiaľ nepremietli do zákonnej úpravy, alebo na situácie, ktoré právom doposiaľ upravené neboli. Aj keď je rozdiel v postavení súdnych rozhodnutí v kontinentálnom systéme práva a v anglo-americkom systéme práva common law, keď v systéme common law sa rozhodnutie súdu ako precedens automaticky stáva prameňom práva, ak upravuje doposiaľ právom neregulovaný prípad, aj v kontinentálnom systéme práva zastávajú významné miesto súdne rozhodnutia, keďže sa nižšie súdy pri rozhodovacej činnosti riadia aj rozhodnutiami vyšších súdov. Právne normy vzhľadom na neustály vývoj spoločnosti nemôžu niekedy (resp. nemusia vždy) poskytnúť odpoveď na právne riešenie všetkých aktuálnych situácií, ktoré prináša život. V základných princípoch, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok (CSP) je zakotvený zákaz odopretia spravodlivosti. Súd teda nemôže spor neprejednať a nerozhodnúť, ak chýba výslovná právna úprava prejednávanej veci. Analógiou je možné aplikovať ustanovenia svojím obsahom a účelom podobné aj na situácie, ktoré do hypotézy právnej normy zakotvené neboli. Významnú úlohu pri dotváraní práva majú rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktoré sú prameňom práva, a to de facto, nie je iure. Judikatúra Najvyššieho súdu SR je však pre súdy záväzná, čo sa aj premietlo do základných princípov ovládajúcich občianske súdne konanie, konkrétne do článku 2 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilného sporového poriadku (v texte aj len ako „CSP“), podľa ktorého: Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

109. ... z hľadiska záväznosti judikatúry platí, že už raz urobený výklad právnej normy autoritatívnym orgánom by mal byť východiskom pre rozhodovanie nasledujúcich prípadov rovnakého druhu, pokiaľ nedôjde k následnému osvojeniu si dostatočne relevantných dôvodov podložených racionálnymi a presvedčivými argumentmi svedčiacimi pre zmenu judikatúry. To všetko z dôvodu rešpektovania princípov právnej istoty predvídateľnosti práva, ochrany oprávnenej dôvery v právo a princípu formálnej spravodlivosti (rovnosti). Tieto princípy však neplatia bezvýnimčne, a preto, ak existuje dostatočne legitímny dôvod na ich obmedzenie, resp. dostatočne legitímny dôvod na zmenu doterajšej interpretácie právnej normy, potom je možný zásah do právnej istoty a rovnosti jednotlivca ospravedlniť, ale len pri dodržaní zákonom vymedzených procedurálnych postupov. Inak ustálenú judikatúru súdov a v nej obsiahnutú interpretáciu treba považovať za zákon v materiálnom zmysle a za súčasť príslušnej právnej normy. (Števček, M. a kol.: Civilný sporový poriadok. Komentár. Vydavateľstvá C. H. Beck 2016. s. 195 - 196).

110. Východiskovým princípom CSP je práve princíp právnej istoty zakotvený v článku 2 CSP, keď sa civilné spory prejednávajú a rozhodujú v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít - Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR, ESLP, s cieľom predvídateľnosti súdnych rozhodnutí. CSP prioritizuje objektívny teleologický výklad pred jazykovým (gramatickým) výkladom. Právne predpisy je potrebné vykladať ústavnokonformne a eurokonformne, rešpektujúc judikatúru ESLP a Súdného dvora EÚ. Najvyšší súd interpretuje právo predovšetkým metódou teleologického výkladu, t.j. v súlade s účelom zákona, a to jednak svojou rozhodovacou činnosťou a jednak prijímaním zjednocovacích stanovísk.

111. Autorita súdov je esenciálnou súčasťou autority práva nielen preto, že súdy záväzne riešia výkladové spory, ale aj preto, že záväzne ustávajú skutkový stav. Mierové spolužitie medzi ľuďmi sa nedá garantovať bez všeobecne uznávanej autority súdov, ktoré záväzne odpovedajú na otázky práva, ako aj otázky faktov. (Káčer, M.: Opodstatnenie procesnej spravodlivosti. Právny obzor 2021, č. 5, s 340)

112. Dotváranie práva rozhodnutiami súdov, ktoré je typické pre prípady ochrany osobnostných práv, ako aj pre právo proti nekalej súťaži, nekladie dôraz len na ich predvídateľnosť, ale očakáva sa aplikácia zákona v súlade s jeho zmyslom a účelom. Súd musí prihliadať na vzájomné vzťahy jednotlivých do úvahy pripadajúcich argumentov a ich úlohu v konkrétnom prípade vyvážiť so zreteľom na špecifikum danej kauzy, a nie tieto kritériá iba mechanicky aplikovať. Takýto prístup je zároveň prístupom modernej judikatúry, ktorá postupne nahrádza formálne legalistický pohľad na právo postojom, ktorým sa sudca usiluje poskytnúť najlepšie zargumentovanú odpoveď na právne a skutkové otázky, ktoré pred ním

strany sporu predložia. (Nález Ústavného súdu SR zo dňa 19.6.2008 sp. zn. I ÚS 243/07. In: Zlocha L.: Nárok na primerané zadosťučinenie, jeho preukazovanie a odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právny obzor 2020, č. 3, s. 207)

113. Pokiaľ aj zákon č. 514/2003 Z.z. neobsahuje zákonné ustanovenie, ktoré by výslovne zakotvovalo zodpovednosť štátu spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia, ktoré sa v trestnom konaní ukázalo ako neopodstatnené a trestné konanie bolo skončené buď jeho zastavením, alebo oslobodením od obžaloby, zákonodarca teda v zákone pre takýto prípad výslovne zodpovednosť za škodu neuvádza, nie je vylúčené, aby súdy v rámci sudcovskej tvorby práva, v súlade s účelom zákona, teda pri jeho teleologickom výklade, aplikačnou praxou ustálili, že rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného konania je jeho neskorší výsledok.

114. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 M Cdo 15/2009:

...Za ústavne konformný treba preto považovať výklad, podľa ktorého v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí, to znamená, že zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Zastavenie trestného stíhania znamená, že výsledky trestného (prípravného) konania ukazujú, že nejde o trestný čin, zároveň znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla tak najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania o vznesení obvinenia.

Ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré bolo zastavené, treba hľadať nielen v ustanovení čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ale vo všeobecnej rovine predovšetkým v čl. 1 ods. 1 tohto základného zákona, teda v princípoch materiálneho právneho štátu. Ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Nemožno totiž prehliadnuť, že štát nemá slobodnú vôľu, ale je povinný striktne dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo.

Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. účinného od 1. júla 2004 a rovnako aj podľa predtým platného zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len zákon č. 58/1969 Zb.) účinného do 30. júna 2004. Súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 23. februára 1990 sp.zn. 1 Cz 6/90 publikovaný pod č. 35 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, ročník 1991 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. júna 1993 sp.zn. 1 Cdo 53/93 publikovaný pod č. 70 v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky ročník 1994). Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery prijaté v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb. sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné.

Rovnaký právny názor dovolací súd zaujal aj v rozhodnutí z 30. novembra 2009 sp.zn. 4 Cdo 183/2009.

115. Súd poukazuje aj na právny záver Najvyššieho súdu SR vyslovený v uznesení sp. zn. 3 Cdo 181/2017 zo dňa 25. apríla 2018, v ktorom NS SR v odseku 18.2. konštatuje, že od publikovania judikátu R 37/2014 sa rozhodovacia prax najvyššieho súdu ustálila (nie je rozdielna) v tom, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie voči nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa preto posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.

116. Správnosť alebo nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní sa v prípade objektívnej zodpovednosti štátu nevyhodnocuje a zavedenie objektívnej zodpovednosti štátu upravenej zákonom č. 514/2003 Z.z. neznamená sankcionovanie orgánov činných v trestnom konaní súdmi za ich činnosť v trestnom konaní, ale táto zodpovednosť má len odčiniť následky vzniknuté vedením trestného konania proti osobe, ktorej vina sa nepreukázala a voči ktorej teda trestné konanie, v zásade, nemalo byť vôbec vedené.

117. Súd poukazuje na vyššie uvedenú ustálenú súdnu prax najvyšších súdnych autorít, v súlade s ktorou je povinný rozhodovať, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

118. S poukazom na ustálenú aplikačnú prax, podľa ktorej rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného konania je teda jeho neskorší výsledok, mal tak súd preukázať, že vzhľadom na výsledok trestného konania, v ktorom bola žalobkyňa oslobodená spod obžaloby, sa naplnili predpoklady pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím - uznesením o začatí trestného stíhania, keďže sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa v tomto prípade neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania. Ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (R 35/1991).

119. V konaní nebol preukázaný dôvod pre odklon od ustálenej súdnej praxe. Súd tak dospel k záveru, že základný predpoklad pre existenciu zodpovednosti štátu za škodu, a to nezákonné rozhodnutie, bol splnený. Vzhľadom na výsledok trestného konania, v ktorom bola žalobkyňa oslobodená spod obžaloby, je možné konštatovať, že uznesenie o vznesení obvinenia a začatí trestného stíhania je nezákonné.

120. Súd ďalej skúmal vznik škody. Žalobkyňa si uplatnila nárok na majetkovú škodu.

121. Zodpovednosť štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. má charakter občiansko-právnej zodpovednosti. Zákon č. 514/2003 Z.z. je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku zákonom špeciálnym, preto pokiaľ tento špeciálny zákon neobsahuje vlastnú úpravu, právne vzťahy sa podľa § 25 cit. zákona spravujú, ak § 26 neustanovuje inak, Občianskym zákonníkom. Preto bolo potrebné aplikovať v tomto smere príslušné ustanovenia všeobecnej úpravy, a to § 442 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka.

122. Pod pojem škody je možné zahrnúť:

- reálnu škodu, vzniknutú poškodením veci, ktorú je možné reparať uvedením do predošlého stavu;
- majetkovú škodu, ktorá sa neprejavuje poškodením veci, ale znamená zníženie majetkového stavu poškodeného, merateľnú peniazmi (strata na príjme, zisku, vzniknuté náklady, zníženie hodnoty majetku);
- nemajetkovú škodu, prejavujúcu sa v nemajetkovej sfére poškodenej osoby, v porušení vzťahov upínajúcich sa na rôzne nemajetkové dobro, ako život, česť, sloboda, ktorá ujma sa môže prejavovať ako psychická trauma, bolesti, sťaženie spoločenského uplatnenia, strata radosti zo života, strata radosti z dovolenky a pod.

123. V prípade majetkovej škody sa škoda chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Podľa ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zničenie, stratu, zmenšenie, zníženie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie vecí do predošlého stavu.

124. Náhrada majetkovej škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. zahŕňa v zmysle § 17 ods. 1 v spojitosti s § 18 ods. 1 a 3 náhradu trov právneho zastúpenia v trestnom konaní, ktorý nárok si žalobkyňa v tomto konaní uplatnila.

125. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 53/93:

Ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov, podľa ustanovení § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy nutnej obhajoby a to bez zreteľa na to, či mu bol obhajca ustanovený, alebo si ho zvolil sám.

126. Súd skúmal, či žalobkyňa majetková škoda skutočne vznikla, či teda jej existenciu preukázala a uniesla tak dôkazné bremeno tohto tvrdenia a či medzi nezákonným rozhodnutím, t.j. uznesením o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia a zo strany žalobkyne tvrdeným vznikom škody existuje príčinná súvislosť, teda či uznesenie o vznesení obvinenia malo za následok vznik škody v uplatnenej výške 2.219,68 eur.

127. Príčinná súvislosť je priama väzba javov, v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nezákonným rozhodnutím a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Rozhodujúce nie je časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku. Atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušený; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako priama príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou spája zákon zodpovednosť za škodu.

128. Skutočnosť, že žalobkyňa mala v trestnom konaní obhajcu, bola nesporná. Žalobkyňa si uplatnila náhradu škody titulom vynaložených trov obhajoby v trestnom konaní, vo výške 2.219,68 eur a predložila: 1. Vyčíslenie trov obhajoby v trestnom konaní zo dňa 15.02.2018; 2. Vyčíslenie trov obhajoby v trestnom konaní zo dňa 31.07.2020; 3. potvrdenie zo dňa 16.08.2017 o úhrade zálohy 1.000 eur; príjmový pokladničný doklad zo dňa 05.03.2018 o úhrade doplatku trov obhajoby vo výške 1.193,01 eur; ústrižok poštovej poukážky zo dňa 06.08.2020 o doplatku trov obhajoby vo výške 26,67 eur.

129. Súd tak mal preukázané reálne vynaloženie žalobkyňou trov obhajoby vo výške 2.219,68 eur.

130. Súd dospel pri zisťovaní príčin vzniku majetkovej škody a hodnotení vzťahu medzi vzniknutou škodou a príčinami, ktoré škodu spôsobili, k záveru, že škoda vznikla žalobkyňa v priamej príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, keďže došlo k úbytku v jeho majetkovej sfére vynaložením finančných prostriedkov na úhradu právnych služieb poskytnutých jej obhajcom v trestnom konaní, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané.

131. Súd tak dospel k záveru, že základ nároku je daný a ďalším dokazovaním bolo potrebné zistiť, či uplatnená výška náhrady škody titulom trov právneho zastúpenia je dôvodná.

132. Súd preskúmal nárok uplatnený žalobkyňou podľa ustanovení vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a

na preukázanie dôvodnosti výšky náhrady škody predložila Vyčíslenie trov obhajoby v trestnom konaní zo dňa 15.02.2018.

133. Žalobkyňa si pôvodne žalobou uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 2.193,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo žalovanej sumy od 20.06.2018 do zaplatenia a na preukázanie dôvodnosti výšky náhrady škody predložila vyčíslenie trov obhajoby v trestnom konaní zo dňa 15.02.2018. Vzhľadom na zistené rozpory vo vyčíslení upravila špecifikáciu a vyčíslenie úkonov právnej služby v novom vyčíslení trov obhajoby zo dňa 31.07.2020, ktorým upravila úkony vykonané v trestnej veci podľa reálneho stavu tak, že celková výška nároku žalobkyne podľa vykonaných úkonov a príslušnej tarifnej odmeny predstavuje spolu sumu 2.219,68 Eur. Súd z vyčíslenia trov obhajoby zo dňa 31.07.2020 zistil, že vo vyúčtovaní zo dňa 31.07.2020 nie sú uvedené 4 úkony právnej služby, ktoré uvádza žalobkyňa vo vyčíslení trov obhajoby zo dňa 15.02.2018, ale navyše je uvedených 5 úkonov právnej služby, ktoré zase nie sú uvedené vo vyčíslení trov obhajoby zo dňa 15.02.2018. Preto bola žalobkyňa vyzvaná na oznámenie, či berie žalobu v nejakej časti späť, ak áno, aby konkretizovala, v akej časti a či žalobu v nejakej časti mení (uplatnením si nároku za ďalšie úkony právnej služby).

134. Právny zástupca žalobkyne sa na výzvu súdu vyjadril dňa 29.09.2021, ako to súd oboznamuje v odsekoch 89 - 90 tohto rozsudku.

135. Porovnaním dvoch vyčíslení úkonov právnej služby zo dňa 15.02.2018 a zo dňa 31.07.2020 súd zistil, že žalobkyňa sa v porovnaní s pôvodným vyčíslením domáha len sumy 1.612,02 € (spolu s úrokom z omeškania), pričom sa už nedomáha sumy 580,99 € za úkony uvedené vo vyčíslení zo dňa 15.02.2018, ale navyše - podľa vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 sa domáha zaplatenia sumy 607,66 €.

136. Žalobkyňa k žalobe pripojila vyčíslenie trov obhajoby zvoleného obhajcu v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 9T/95/2010, zo dňa 15.02.2018 (č.l. 28), ktorým boli trovy obhajoby vyčíslené v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. nasledovne :

Tarifná odmena za úkon -

r. 2010 : 60,11 Eur + 7,21 Eur režijný paušál, spolu 67,32 Eur
r. 2011 : 61,75 Eur + 7,41 Eur režijný paušál, spolu 69,16 Eur
r. 2012 : 63,58 Eur + 7,63 Eur režijný paušál, spolu 71,21 Eur
r. 2013 : 65,08 Eur + 7,81 Eur režijný paušál, spolu 72,89 Eur
r. 2014 : 67,00 Eur + 8,04 Eur režijný paušál, spolu 75,04 Eur
r. 2015 : 69,91 Eur + 8,39 Eur režijný paušál, spolu 78,30 Eur
r. 2016 : 71,50 Eur + 8,58 Eur režijný paušál, spolu 80,08 Eur
(za každé začaté 2 hodiny)

137. r. 2010

Uplatnené v zmysle vyčíslenia úkonov právnej služby zo dňa 15.02.2018:

1. Prevzatie obhajoby, príprava vrátane prvej porady s klientom
2. Výsluchy na OO PZ Bytča
9.6.2010 - výsluch sv. Q. K.
- výsluch obv. Z. S. 67,32 Eur
11.6.2010 - výsluch sv. Q. Q. 67,32 Eur
19.6.2010 - záverečné preštudovanie vyšetrovacieho spisu 67,32 Eur

Spolu 201,96 Eur

V zmysle vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 si žalobkyňa uplatňuje nárok už len na sumu 134,64 eur.

Vo zvyšnej časti 67,32 eur (za úkon 19.06.2010) tak žalobkyňa vzala žalobu späť.

Navyše si žalobkyňa uplatnila nárok za úkony právnej služby vykonané v dňoch 27.04.2010, 19.07.2010 a 28.07.2010, v cene za jeden úkon 67,32 eur (60,11 + 7,21), t.j. spolu za 3 úkony sumu 201,96 eur,

Súd žalobkyne

- priznal nárok na sumu 134,64 eur,
- v časti istiny 67,32 eur s prísl. konanie zastavil,
- v časti istiny 201,96 eur s prísl. zmenu žaloby nepripustil.

138. r. 2011

Uplatnené v zmysle vyčíslenia úkonov právnej služby zo dňa 15.02.2018:

1. 16.1.2011 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.30-10.30) 69,16 Eur
2. 27.7.2011 Písomný odpor proti trestnému rozkazu 69,16 Eur
3. 26.9.2011 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.30-9.30) 69,16 Eur

Spolu 207,48 Eur

V zmysle vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 si žalobkyňa uplatňuje nárok len na sumu 69,16 eur (61,75 + 7,41).

Vo zvyšnej časti 138,32 eur tak žalobkyňa vzala žalobu späť (2 úkony - 69,16 x 2), a to za úkony právnej služby - účasť na pojednávaniach 16.01.2011 a 26.09.2011, vykonanie ktorých úkonov žalovaný namietal.

Súd žalobkyni

- priznal nárok na sumu 69,16 eur,
- v časti istiny 138,32 eur s prísl. konanie zastavil.

139. r. 2012

Uplatnené v zmysle vyčíslenia úkonov právnej služby zo dňa 15.02.2018:

1. 16.1.2012 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.30-9.00) 71,21 Eur
2. 3.12.2012 Hlavné pojednávame OS Žilina (8.00-9.30) 71,21 Eur

Spolu 142,42 Eur

V zmysle vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 :

- za úkon dňa 16.01.2012 bola uplatnená navyše suma 63,58 eur, celkom bola za tento úkon uplatnená suma 134,79 eur (63,58 x 2);
- za úkon 03.12.2012 bola uplatnená namiesto sumy 71,21 eur len suma 15,90 eur + režijný paušál 7,63 eur = spolu 23,53 eur. Vo zvyšnej časti 47,68 eur (71,21 - 23,53) tak žalobkyňa vzala žalobu späť.

Súd žalobkyni

- priznal nárok na sumu 94,74 eur (71,21 + 23,53),
- v časti istiny 47,68 eur s prísl. konanie zastavil,
- v časti istiny 63,58 eur s prísl. zmenu žaloby nepripustil.

140. r. 2013

Uplatnené v zmysle vyčíslenia úkonov právnej služby zo dňa 15.02.2018:

1. 25.3.2013 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.00-11.20, 2 úkony) 139,41 Eur
2. 24.6.2013 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.00-15.20, 4 úkony) 268,13 Eur
3. 2.9.2013 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.30-11.30, 2 úkony) 139,41 Eur
4. 18.11.2013 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.45-12.45, 2 úkony) 139,41 Eur

Spolu: 686,36 Eur

V zmysle vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 si žalobkyňa uplatňuje nárok na sumu 653,52 eur. Vo zvyšnej časti 32,84 eur tak žalobkyňa vzala žalobu späť v nasledovnej špecifikácii:

- za úkon 25.03.2013 bola uplatnená v zmysle vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 namiesto sumy 139,41 eur len suma 130,16 eur + režijný paušál 7,81 eur = spolu 137,97 eur. Vo zvyšnej časti 1,44 eur (139,41 - 137,97) eur tak žalobkyňa vzala žalobu späť.

- za úkon 24.06.2013 zotrvala žalobkyňa na žalobou uplatnenom nároku 268,13 eur (260,32 + 7,81).

- za úkon 02.09.2013 bola uplatnená v zmysle vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 namiesto sumy 139,41 eur len suma 115,91 eur + režijný paušál 7,81 eur = spolu 123,71 eur. Vo zvyšnej časti 15,70 eur (139,41 - 123,71) tak žalobkyňa vzala žalobu späť.

- za úkon 18.11.2013 bola uplatnená v zmysle vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 namiesto sumy 139,41 eur len suma 115,91 eur + režijný paušál 7,81 eur = spolu 123,71 eur. Vo zvyšnej časti 15,70 eur (139,41 - 123,71) tak žalobkyňa vzala žalobu späť.

Celkom tak predstavuje suma, v časti ktorej vzala žalobkyňa žalobu späť, 32,84 eur (1,44 + 15,70 + 15,70).

Navyše si žalobkyňa uplatnila nárok za úkon právnej služby vykonaný dňa 11.11.2013 v sume 123,71 eur (115,90 + 7,81).

Súd žalobkyni

- priznal nárok na sumu 653,52 eur (137,97 + 268,13 + 123,71 + 123,71),
- v časti istiny 32,84 eur s prísl. konanie zastavil,
- v časti 123,71 eur s prísl. zmenu žaloby nepripustil.

141. r. 2014

Uplatnené v zmysle vyčíslenia úkonov právnej služby zo dňa 15.02.2018:

1. 24.2.2014 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.30-10.30) 75,04 Eur
2. 10.3.2014 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.30-12.25, 2 úkony) 142,04 Eur

Spolu 217,08 Eur

V zmysle vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 si žalobkyňa uplatňuje nárok na sumu 196,41 eur. Vo zvyšnej časti 20,67 eur tak žalobkyňa vzala žalobu späť v nasledovnej špecifikácii:

- za úkon 24.02.2014 bola uplatnená v zmysle vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 namiesto sumy 75,04 eur len suma 60,11 eur + režijný paušál 8,04 eur = spolu 68,15 eur. Vo zvyšnej časti 6,89 eur (75,04 - 68,15) eur tak žalobkyňa vzala žalobu späť.

- za úkon 10.03.2014 bola uplatnená v zmysle vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 namiesto sumy 142,04 eur len suma 120,22 eur + režijný paušál 8,04 eur = spolu 128,26 eur. Vo zvyšnej časti 13,78 eur (142,04 - 128,26) eur tak žalobkyňa vzala žalobu späť.

Súd žalobkyni

- priznal nárok na sumu 196,41 eur (68,15 + 128,26),
- v časti istiny 20,67 eur (6,89 + 13,78) s prísl. konanie zastavil.

142. r. 2015

Uplatnené v zmysle vyčíslenia úkonov právnej služby zo dňa 15.02.2018:

1. 2.2.2015 Hlavné pojednávanie OS Žilina (8.30-9.10) 78,30 Eur

Vyčíslené trovy obhajoby za rok 2015 zo dňa 15.02.2018 tak celkom predstavujú sumu 78,30 Eur, pričom v zmysle vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 si žalobkyňa uplatňuje nárok na sumu 61,75 eur + režijný

paušál 8,39 eur = spolu 70,14 eur. Vo zvyšnej časti 8,16 eur (78,30 - 70,14) eur tak žalobkyňa vzala žalobu späť.

Súd žalobkyni

- priznal nárok na sumu 70,14 eur,
- v časti istiny 8,16 eur s prísl. konanie zastavil.

143. r. 2016

Uplatnené v zmysle vyčíslenia úkonov právnej služby zo dňa 15.02.2018:

1. 3.10.2016 Hlavné pojednávanie OS Žilina (13.00-14.30) 80,08 Eur
2. 5.10.2016 Vyhlásenie rozsudku (1/2 odmeny) 44,33 Eur
3. 30.9.2016 Písomné vyjadrenie k znaleckému posudku č. 46/2016 204,49 Eur

Spolu 328,90 Eur

V zmysle vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 si žalobkyňa uplatňuje nárok na sumu 96,64 eur. Vo zvyšnej časti 232,26 eur tak žalobkyňa vzala žalobu späť v nasledovnej špecifikácii:

- za úkon 03.10.2016 bola uplatnená v zmysle vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 namiesto sumy 80,08 eur len suma 63,58 eur + režijný paušál 8,58 eur = spolu 72,16 eur. Vo zvyšnej časti 7,92 eur (80,08 - 72,16) eur tak žalobkyňa vzala žalobu späť.

- za úkon 05.10.2016 bola uplatnená v zmysle vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 namiesto sumy 44,33 eur len suma 15,90 eur + režijný paušál 8,58 eur = spolu 24,48 eur. Vo zvyšnej časti 19,85 eur (44,33 - 24,48) eur tak žalobkyňa vzala žalobu späť.

- sumu 204,49 eur za úkon: písomné vyjadrenie zo dňa 30.09.2016 k znaleckému posudku č. 46/2016 si žalobkyňa vo vyčíslení zo dňa 31.07.2020 neuplatnila, teda podľa obsahu podania vzala v tejto časti žalobu späť.

Celkom tak predstavuje suma, v časti ktorej vzala žalobkyňa žalobu späť, 232,26 eur (7,92 + 19,85 + 204,49).

Zároveň žalobkyňa rozšírila vyčíslenie o úkon vykonaný dňa 06.06.2016 v sume 72,16 eur (63,58 + 8,58).

Súd žalobkyni

- priznal nárok na sumu 96,64 eur (72,16 + 24,48),
- v časti istiny 232,26 eur s prísl. konanie zastavil,
- v časti istiny 72,16 eur s prísl. zmenu žaloby nepripustil.

144. r. 2017

Žalobkyňa rozšírila vyčíslenie zo dňa 31.07.2020 o úkon právnej služby vykonaný dňa 07.06.2017 v sume 73,92 eur (65,08 + 8,84), v ktorej časti súd zmenu žaloby nepripustil.

145. Ďalej si žalobkyňa v zmysle vyčíslenia zo dňa 15.02.2018, aj vyčíslenia zo dňa 31.07.2020 uplatnila nárok na:

- Hotové výdavky za znalecký posudok č. 19/2014 vyhotovený Q.. Z. (žurnalizovaný na č.l. 365 trestného spisu), v sume 229,29 Eur, ktorú sumu súd žalobkyni ako dôvodne uplatnenú priznal, keď mal z trestného spisu (č.l. 365) preukázané, že znalecký posudok č. 19/2014 bol vyhotovený a žalobkyňa sumu 229,29 eur uhradila obhajcovi v rámci celkom uhradenej sumy vo výške 2.219,68 eur, ktorej úhradu mal súd preukázanú z potvrdenia zo dňa 16.08.2017 (úhrada zálohy 1.000 eur), z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 05.03.2018 (úhrada doplatku trov obhajoby 1.193,01 eur),

z ústrižku poštovej poukážky zo dňa 06.08.2020 (doplatok trov obhajoby 26,67 eur). Vyhodenie znaleckého posudku MUDr. Z. (zabezpečeného obžalovanou) bolo účelné vzhľadom na zložitú dôkaznú situáciu týkajúcu sa mechanizmu zranenia poškodenej. V trestnom konaní bol vyhotovený aj znalecký posudok znalcom MUDr. I. (zabezpečený prokurátorom), pričom obidvaja znalci dospeli k rozdielnym záverom, čo sa týka rozdielnej doby práceneschopnosti a doby liečenia poškodenej, ale najmä vplyvu predchádzajúceho zranenia poškodenej na dĺžku liečenia a práceneschopnosti, z ktorého dôvodu súd pribral podľa ust. § 147 ods. 1, 2 Tr. por. znaleckú organizáciu a nariadil znalecké skúmanie. Znalecká organizácia sa zaoberala znaleckými posudkami, ktoré pred tým zabezpečili prokurátor aj obžalovaná. Vzhľadom na vykonané dokazovanie a jeho výsledok súd v trestnom konaní konštatoval, že prokurátor dôkazné bremeno neunesol, keď výsledky dokazovania síce pripúšťali možnosť záveru týkajúceho sa viny obžalovanej, ktoré prezentoval prokurátor, avšak na druhej strane z výsledkov dokazovania nebola vylúčená možnosť iného alebo opačného záveru. Preto súd aplikoval pravidlo „in dubio pro reo“ a rozhodol v prospech obžalovanej, ako to Okresný súd Žilina uvádza na str. 25 svojho rozsudku sp. z. 9T/95/2010 zo dňa 05.10.2016. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaná v trestnom konaní predložila znalecký posudok, ktorý spochybnil závery znaleckého posudku predloženého prokurátorom, čo vyvolalo potrebu ďalšieho znaleckého skúmania, výsledkom ktorého bolo rozhodnutie súdu v trestnom konaní v prospech obžalovanej. Je tak nepochybné, že zabezpečením znaleckého posudku sa obžalovaná snažila preukázať svoju nevinu (čo sa jej v konečnom dôsledku aj podarilo), z čoho je zrejmé, že náklady na vyhotovenie znaleckého posudku č. 46/2014 vo výške 229,29 eur boli vynaložené účelne.

- Hotové výdavky vynaložené na cestovné, vyčíslené dňa 15.02.2018 v zmysle Zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v celkovej sume 29,10 Eur v nasledovnej špecifikácii:

9.6.2010 - 9,70 Eur
11.6.2010 - 9,70 Eur
19.6.2010 - 9,70 Eur

Celkom: - 29,10 Eur

Vo vyčíslení zo dňa 31.07.2020 si žalobkyňa cestovné v sume 9,70 eur za úkon obhajoby vyúčtovaný za deň 19.06.2010 neuplatnila, teda podľa obsahu podania vzala v tejto časti žalobu späť.

Navyše si uplatnila cestovné za deň 19.07.2010 vo výške 14,55 eur a za deň 28.07.2020 vo výške 9,70 eur, celkom 24,25 eur.

Súd žalobkyňi

- priznal nárok na cestovné za deň 09.06.2010 v sume 9,70 eur a za deň 11.06.2010 v sume 9,70 eur, celkom v sume 19,40 eur,
- v časti istiny 9,70 eur konanie zastavil,
- v časti istiny 24,25 eur zmenu žaloby nepripustil.

Pokiaľ žalovaný namietal uplatnený nárok na cestovné, súd uvedenú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú, keď mal preukázané z osvedčenia o evidencii vozidla, že obhajca je vlastníkom osobného motorového vozidla zn. HONDA Civic, ŠPZ: G., ktoré použil na pracovné účely k výsluchom na OO PZ Bytča, pričom nebolo preukázané, že by sa obhajca v dňoch 09.06.2010 a 11.06.2010 prepravil do miesta výsluchu svedkov a obvinenej na OO PZ Bytča iným spôsobom, ako použitím svojho motorového vozidla. Súd má za to, že sa jedná o štandardný spôsob dopravy a vzhľadom na charakter práce advokáta je tento spôsob prepravy účelný. Žalovaný svoje námietky o neúčelnosti použitia motorového vozidla obhajcom za účelom prepravy na úkony na OO PZ Bytča, preukázateľne vykonané, nijako neodôvodnil, relevantne nespochybnil, dôkazné bremeno svojho tvrdenia tak neunesol a súd preto na jeho námietky neprihliadol a hotové výdavky vo forme cestovného ako účelne a preukázateľne vynaložené vo výške 19,40 eur žalobkyňi priznal.

- Náhradu za stratu času vyčíslenú dňa 15.02.2018 v zmysle Zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v celkovej sume 72,12 Eur v nasledovnej špecifikácii:

- za 3 cesty (Žilina - Bytča - Žilina) - 6 polhodín x 12,02 Eur, spolu - 72,12 Eur

Vo vyčíslení zo dňa 31.07.2020 si žalobkyňa uplatnila náhradu za stratu času v celkovej výške 96,16 eur za 4 cesty (za jednu cestu vo výške 24,04 eur) vykonané dňa 09.06.2010, 11.06.2010, 19.07.2010, 28.07.2010, z toho bola náhrada za stratu času vyúčtovaná navyše vo výške 48,08 eur za dve cesty vykonané v dňoch 19.07.2010 a 28.07.2010 a za úkon (cestu) dňa 19.06.2010 v sume 24,04 eur si žalobkyňa nárok neuplatnila, teda podľa obsahu podania vzala žalobkyňa v časti 24,04 eur žalobu späť.

Súd žalobkyni

- priznal nárok na náhradu za stratu času v sume 48,08 eur,
- v časti istiny 24,04 eur konanie zastavil,
- v časti istiny 48,08 eur zmenu žaloby nepripustil.

146. Celková suma v zmysle vyčíslenia úkonov právnej služby zo dňa 15.02.2018 v súčte predstavuje 2.193,01 Eur (trovy obhajoby + náklady na znalečné + cestovné náklady + náhrada za stratu času).

147. Súd na základe vyššie uvedenej analýzy priznal žalobkyni právo na zaplatenie majetkovej ujmy vo výške 1.612,02 eur. Žalovaný namietal účelnosť štyroch úkonov právnej služby pôvodne uvedených vo vyčíslení úkonov právnej služby zo dňa 15.02.2018, a to jednak dvoch úkonov označených ako hlavné pojednávanie zo dňa 16.01.2011 a 26.09.2011 (2 úkony - 69,16 x 2, spolu 138,31 eur), v ktorej časti bolo konanie zastavené na základe späťvzatia žaloby v časti a jednak vynaloženie hotových výdavkov vo výške 229,29 eur za znalecký posudok č. 19/2014 Q.. Z. a hotových výdavkov vynaložených na cestovné, ktoré námietky súd vyhodnotil ako nedôvodné. Iné námietky voči vyčísleniu úkonov právnej služby žalovaný neuviedol a ani nerozporoval, že sa obhajca na ďalších úkonoch uvedených vo vyčíslení trov trestného konania zúčastnil.

148. Celková suma, v časti ktorej vzala žalobkyňa žalobu späť, predstavuje porovnaním vyčíslení úkonov právnej služby zo dňa 15.02.2018 a zo dňa 31.07.2020 sumu 580,99 Eur (67,32 + 138,32 + 47,68 + 32,84 + 20,67 + 8,16 + 232,26 + 9,70 + 24,04).

149. Podľa ust. § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Podľa ust. § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

150. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby v podaní žalobcu zo dňa 31.07.2020 v spojitosti s doplňujúcim podaním zo dňa 29.09.2021 súd rozhodol druhou vetou výroku rozsudku o tomto procesnom návrhu a pri aplikácii citovaných zákonných ustanovení rozhodol o zastavení konania v časti sumy 580,99 eur spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy, keďže porovnaním vyúčtovania predloženého žalobkyňou - pripojeného k žalobe a vyúčtovania, ktoré bolo súdu predložené dňa 31.07.2020 v spojitosti s vyjadrením žalobkyne zo dňa 29.09.2021 vyplýva, že sa žalobkyňa zaplatenia sumy 580,99 eur za úkony právnej služby špecifikované vo vyčíslení zo dňa 15.02.2018 už nedomáha.

151. Celková suma, v ktorej žalobkyňa rozšírila žalobou uplatnený nárok, porovnaním vyčíslení úkonov právnej služby zo dňa 15.02.2018 a zo dňa 31.07.2020, predstavuje 607,66 Eur (201,96 + 63,58 + 123,71 + 72,16 + 73,92 + 24,25 + 48,08).

152. V súvislosti s tým súd k prvej vete výroku rozsudku uvádza:

153. Vzhľadom k tomu, že výsledky doterajšieho konania neboli podkladom pre pripustenie zmeny žaloby, ako si žalobca podaním zo dňa 31.07.2020 zmenu žaloby uplatnil (podľa obsahu podania - porovnaním so špecifikáciou trov obhajoby uplatnených žalobou), súd prvou vetou výroku rozsudku rozhodol tak, že nepripustil zmenu žaloby spočívajúcu v rozšírení o sumu 607,66 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 607,66 € od 20.06.2018 do zaplatenia (pokiaľ bol úrok z omeškania uvedený v prvej vete výroku rozsudku vo výške 5,5 % - jednalo sa o zrejmu nesprávnosť, keď správnym je údaj 5,05 %, v ktorom rozsahu si žalobkyňa uplatnila nárok na úrok z omeškania; za účelom odstránenia tejto zrejmej nesprávnosti súd vyhotoví opravné uznesenie). Tento nárok nebol prejednaný v rámci predbežného prejednania nároku na náhradu škody u orgánu štátu, podanie žaloby v tejto časti tak bolo predčasné. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že nie je rozhodujúce, či si po začatí konania uplatnila nárok na trovy obhajoby v rozsahu vyššom, ako si pôvodne uplatnila žalobou, keďže orgán

štátu sa nevyjadroval k vyčísleniu trov obhajoby, ale len k základu nároku, súd poukazuje, že v návrhu na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody bola uvedená aj suma uplatneného nároku, ku ktorej konkrétnej výške náhrady škody sa orgán štátu vyjadroval. Okrem toho, povinnosť uvádzať konkrétnu sumu uplatneného nároku na náhradu škody v rámci predbežného prejednania nároku vyplýva priamo zo zákona, a sice z ust. § 16 odsek 1 druhej vety zákona č. 514/2003 Z.z. v spojitosti s ust. § 16 ods. 4 druhej vety cit. zákona, podľa ktorého pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Pre úplnosť súd poznamenáva, že domáhanie sa náhrady škody vo väčšom rozsahu, ako v uplatnenom žalobou by bolo aj zjavne neúspešné, jednak vzhľadom na plynutie lehôt, ako i v spojitosti so zásadným postojom žalovaného k žalobkyňou uplatnenému nároku na náhradu škody prezentovaným zo strany žalovaného v priebehu konania.

154. Žalobkyňa si žalobou uplatnila i nárok na úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo žalovanej sumy 2.193,01 eur od 20.06.2018 do zaplatenia.

155. Žalobkyňa má nárok na úrok z omeškania vo výške podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.2.2013, v zmysle ktorého výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu) a podľa ustanovenia § 16 ods. 4 tretej vety zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

156. V danom prejednávacom prípade orgán štátu oznámil žalobkyni svoje stanovisko k jej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím listom zo dňa 19.06.2018 tak, že nárok žalobkyne neuspokojí, od ktorého dňa začala plynúť lehota na plnenie titulom náhrady škody.

157. Súd tak žalobe vyhovel aj v časti uplatneného nároku na úrok z omeškania, avšak priznal žalobkyni úrok z omeškania len v zákonnej výške 5,00 % ročne, a to z priznanej sumy majetkovej ujmy 1.612,02 eur za obdobie od 20.06.2018 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku na úrok z omeškania prevyšujúcej zákonný limit, t.j. v rozsahu 0,05 % zo sumy 1.612,02 eur od 20.06.2018 do zaplatenia, žalobu dopĺňacím rozsudkom zamietol.

158. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa nasledovných zákonných ustanovení:

Podľa ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

159. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 2.193,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.193,01 eur od 20.06.2018 do zaplatenia, pričom pre účely výpočtu rozsahu nároku na trovy konania bol úrok z omeškania vyčíslený vo výške 364,09 eur, teda priznanie sumy 2.557,10 eur (2.193,01 + 364,09) by predstavovalo plný úspech žalobcu.

160. Súd žalobcovi treťou vetou výroku rozsudku priznal sumu 1.612,02 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.612,02 € od 20.06.2018 do zaplatenia, vyčísleným vo výške 264,98

eur, čo spolu predstavuje 1.877,00 eur. Vo zvyšnej časti druhou vetou výroku rozsudku konanie zastavil (zastavenie konania procesne zaviniť žalobca) a doplnčím rozsudkom žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

161. Žalobca bol teda úspešný v rozsahu 73,40 % ($1.877 / 2.557,10 = 0,7340 * 100$ %) a žalovaný v rozsahu 26,60 %, čo zároveň predstavuje neúspech žalobcu.

162. Úspešnejšou stranou sporu bol teda žalobca, ktorého čistý úspech (úspech mínus neúspech) predstavuje 46,80 %, v ktorom rozsahu súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní na Okresný súd Žilina.

Odvolanie možno podať písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie podané v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie podané v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP, teda ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).